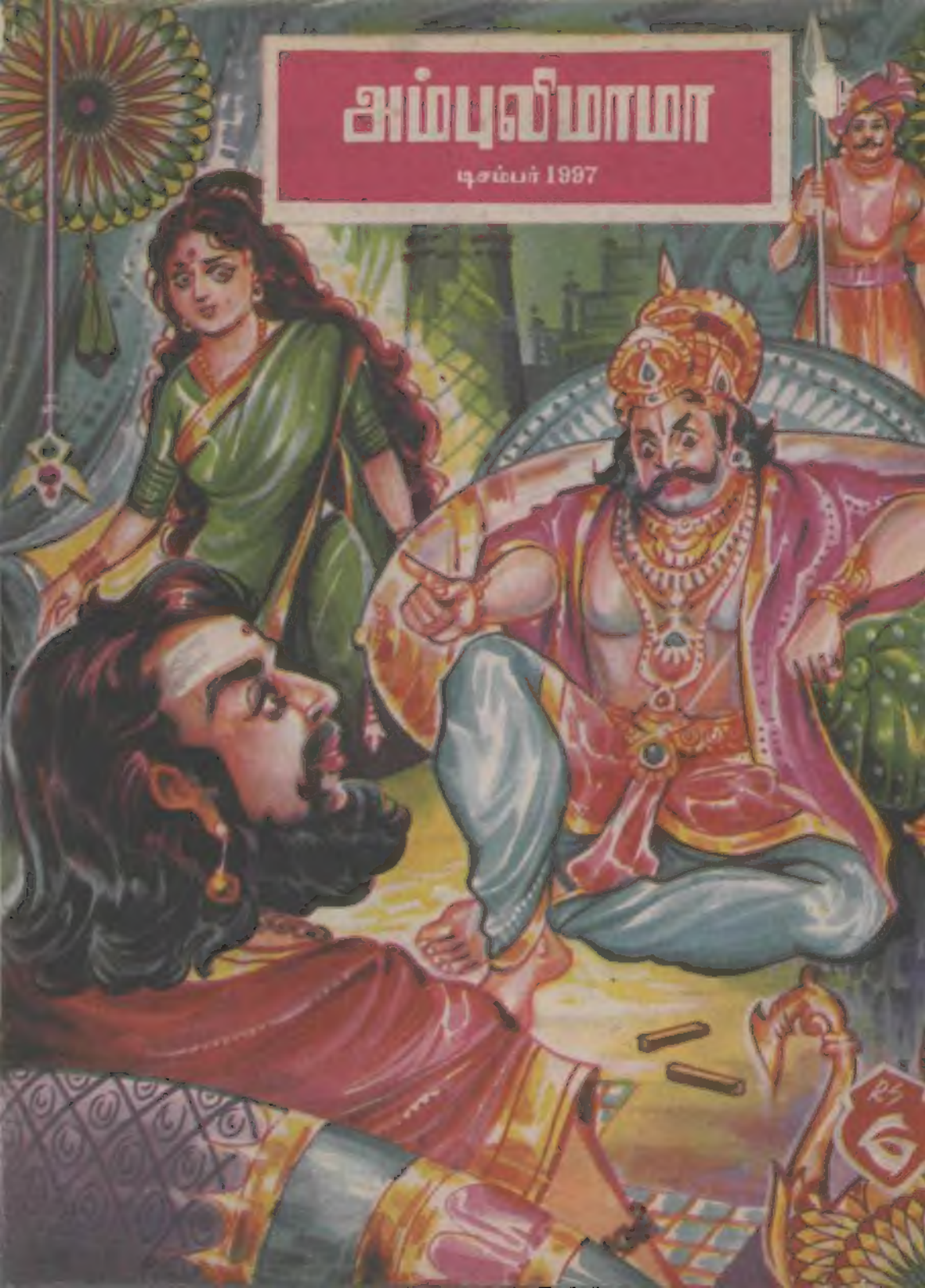

அம்புலி மாமா

டிசம்பர் 1997

CHANDAMAMA

It unfolds the glory of India—both past and present—through stories, month after month.

Spread over 64 pages teeming with colourful illustrations, the magazine presents an exciting selection of tales from mythology, legends, historical episodes, glimpses of great lives, creative stories of today and knowledge that matters.

In 11 languages and in Sanskrit too.

Address your subscription enquiries to:

DOLTON AGENCIES 188 N.S.K. ROAD CHENNAI - 600 026

இப்போது விற்பனையாகிறது!

மங்கை

டிசம்பர் '97

COMPLIMENTARY
DANDAMAMA PUBLICATION
5-26

இசைச் சிறப்பிதழ்

- இசையால் வசமாகாதவர்களையும் வசப்படுத்தும்!
- இசையின் அருமை உணர்ந்தவர்களை உருக வைக்கும்!

இந்த இதழுடன் இலவச
இணைப்பு

**மங்கை
ஆன்மிக மலர்**

ஐயப்பன்
சிறப்பு மலராக

மலர்ந்துள்ளது

இந்தியாவில் மட்டுமின்றி உலகெங்கும் அருளாட்சி புரியும் 'சமத்துவ நாயகன்' 'சபரி கிரி வாசன்', 'சத்திய நேசன்' ஐயப்பன் திருத்தலங்கள் பற்றிய சிறப்புக் கட்டுரைகள்.

விலை ரூ 10/-

உங்கள் பிரதிகளுக்கு முந்துங்கள்.

ஏமாற்றத்தை தவிருங்கள்.

POLIO, QUIT INDIA!

Protect your child and the nation!
Participate in the mass
polio vaccination!

December 7, 1997

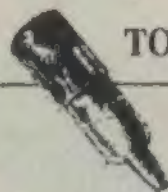
January 18, 1998

CALLING PARENTS!

Even if

- ❖ the child is indisposed or has diarrhoea
- ❖ the child had been given polio drops earlier

TO ENSURE CENT PER CENT PROTECTION

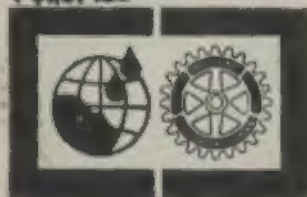
Remember to

Take your children (under 5) to the nearest
immunisation booth / centre to receive

**TWO ADDITIONAL DROPS
OF THE ORAL POLIO VACCINE
on National Immunisation Days**

Be a part of
the global
Polio Eradication
Campaign

PolioPlus

**You don't just have to
protect, but help
eradicate
POLIO**

LECTRA

mummy
you don't have to
wake me up
any more

Finally, a cute lil' personal LECTRA TALKING CLOCK. With an alarm system that will wake you or your child up in *three different ways!* Yes. You could opt for an early morning chirpy rooster sound or set it to belt out cheerful tunes. Your personal LECTRA TALKING CLOCK will also display as well as announce the time!

Available in a range of *exciting colours*. It's the ideal personal clock for every member in the family. So get yours today. In fact, give it to your daughter and get up late tomorrow!

Ideal corporate gift.

Bulk orders undertaken.

RTA 7990

LECTRA

SHANKHESHWARA INDUSTRIES
Nonankuppam, Opp. Boat House,
Anankuppam, Pondicherry - 605 007.
Fax : 0413-48748

Distributorship enquiries solicited for unrepresented areas.

உலகின் நெ.1 பின்புறம் விரைபுருந்துகள் வெல்லுங்கள்!

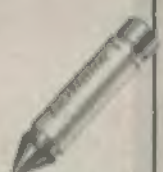

PUS!

Singapore
Surprise

10
மகத்தான
சிங்கப்பூர்
பயணப்
பரிகசன்!

1992
ஆட்டாசான்
பரிசு!

ரொம்ப ரொம்ப சுவமமான, ஜாலியான போட்டி!

குழந்தைகளை, உங்கள் டிராலிங் திறமையைக் காட்டி, பரிசு வெல்லுங்கள், அம்மாவை சிங்கப்பூருக்கு விடுமுறை சமயத்தில் அழைத்துச் செல்லுங்கள்! உங்களுக்குக் வேறு பல பரிசுகளும் உங்கள் குடும்பம் 3-இன்-1, நெருங்கிய பிள்ளைகளுக்கிடம், கோடக் காமிரா, பர்சனல் ஸ்டிரியோ, வாட்ச்கள்கள் போன்ற பல பரிசுகள்! இவற்றையெல்லாம் உங்களுக்குத் தகுந்த முடிபு பிஸ்கெட் எனவே சீக்கிரம் கடைக்குச் சென்று, சத்தான முடிபு பிஸ்கெட் வாங்கி, கூடவே நுழைவுத்தாளையும் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். அம்மாவை படமாக வரைந்து எங்களுக்கு அனுப்புகள்! பரிசு கிடைக்கும், பார்த்துக் கொண்டு இருங்கள்!

கடைசி தேதி - ஜனவரி 15, 1998
ஆனவே சீக்கிரம், சீக்கிரம் !!

இந்த வாங்கு நிறுத்திலும் பாண்டிச்சேரிலும் எட்டுமே...

Ms. Borel 472-57 FAX

அம்புலிமாமா

நிறுவனர்: 'சக்கரபாணி'

நிர்வாக ஆசிரியர்: நாகிரெட்டி

மறந்து விட்ட எழுச்சி!

இந்தியாவின் முதலாவது சுதந்திரப் போர் 1857ல் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக சிப்பாய்கள் நடத்திய பேரெழுச்சி எனப்பொதுவாகக்கூறப்பட்டாலும் இதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பீர்பூம் பகுதி வாழ் மலை வாசிகளும் சந்தலர்களும் தம் பகுதிகள் சுதந்திர மானவை என அறிவித்து "நாங்கள் கடவுளின் குழந்தைகள். வேறு யாருடைய வேலைக்காரர்களல்ல" என அடித்துக் கூறினார்கள். அதை ஆங்கில அதிகாரிகளே எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டு நசுக்கப்பட்டார்கள் இவர்களிடம் இரக்கமில்லாது வேலை வாங்கி கிழக் கிந்தியக் கம்பெனி துன்புறுத்தியது. ஐம்பது யானைகளை சாராயம் குடிக்கவைத்து இவர்கள் மீது ஏவியது. இந்த அப்பாவி மக்களையும் அவர்களது மனைவி, மக்களையும் யானைகள் மிதித்துக் கொன்றன. இதனால் அம்மக்கள் கொதித்தெழுந்து ஈட்டிகளாலும் அம்புகளாலும் தாக்கவே கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி சிப்பாய்கள் துப்பாக்கிகளாலும் பீரங்கிகளாலும் தாக்கினார்கள். ஆனாலும் அப்பகுதி மக்கள் அந்த சிப்பாய்களை உறுதி கொண்ட நெஞ்சுடன் எதிர்த்துத் தம் உயிர்களுையே தியாகம் செய்தனர்!

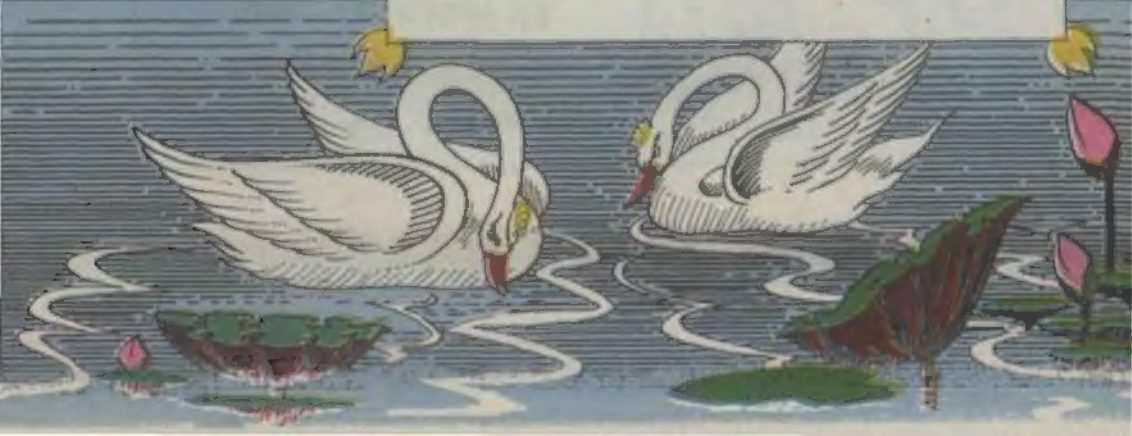
மதிமுகம்: 101

டிசம்பர் 1997

புள்ளகை: 6

தனிப்பிரதி: ரூ.6.00

வருட சந்தா: ரூ.72.00

உங்கள் பிரதிகளுக்கு முன் பதிவு செய்யுங்கள்

1998

ஜனவரி மங்கையின்

இலவச இணைப்பு

ஆன்மீக மலர்

ஆஞ்சநேயர்

சிறப்பு மலராக தயாராகிறது!

- இந்தியாவில் மட்டுமன்றி உலகெங்கிலும் அருளாட்சி செய்யும் ஆஞ்சநேயர் திருத்தலங்கள் பற்றிய சிறப்புக் கட்டுரைகள்.
- அர்த்தமுள்ள ஆஞ்சநேயர் தத்துவங்கள்.
- அஞ்சாத மன உறுதியும், நெஞ்சுநிறை நியமதியும் தரும் ஆஞ்சநேயர் பற்றிய சமயச் சான்றோர்களின் விளக்கங்கள்.
- எங்க ஊர் ஆஞ்சநேயர் -மங்கை வாசகர்கள் தரும் தகவல்கள்.

ஜனவரி '98

மங்கையின்

விலை ரூ.10/-

தொடர்ந்து பிப்ரவரி '98 மங்கை ஆன்மீக மலரும் ஆஞ்சநேயர் சிறப்பு மலராக (பாகம் 2) மலர்கிறது.

செய்திகளும் தகவல்களும்

போலண்டில் புதிய அரசாங்கம்

போலண்டில் மீண்டும் கம்யூனிஸ்ட் அல்லாத அரசு அமைந்துள்ளது. செப்டம்பர் 21ல் நடந்த பொதுத்தேர்தலில் போலண்டு மக்கள் சாவிடாரிடி கட்சியிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை அளித்திருக்கிறார்கள்.

இரண்டாவது உலகப் போர் 1945ல் முடிந்ததும் போலண்டில் ஆட்சி பீடத்தில் இருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கமார் நாற்பது ஆண்டு காலத்திற்கு இருந்தது. அதன் பிறகு அதாவது இப்போதைக்கு கமார் பதிகளந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் 'சாவிடாரிடி' கட்சி ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது.

ஜெர்மனியின் கூர்வாதி காரி அடால்ஃப் ஹிட்லர் 1939ல் போலண்டை ஆக்கிரமித்ததால் இரண்டாவது உலகப் போர் மூண்டது. அப்போது சோவியத் யூனியனுக்கும் போலண்டிற்கு மிடையே ஆக்கிரமிப்பு செய்யக் கூடாதென்று ஒப்பந்தம் அமவில் இருந்தது. ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஐப்பான் ஆகிய மூன்று நாடுகள் சேர்ந்த கூட்டமைப்பு 'அச்ச நாடுகள்' என அழைக்கப்பட்டது. அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ் மற்றும் பல நாடுகளின் கூட்டமைப்பு நேச நாடுகள் என்று அழைக்கப்பட்டது.

ஆறு ஆண்டுகள் நடந்த அப்போரில் ஆரம்ப காலத்தில் பல நாடுகளை ஆக்கிரமித்த ஹிட்லர் சோவியத் யூனியன் மீது பாய்ந்தான். அப்போது சோவியத் யூனியன் நேச நாடுகளுடன் சேர்த்து மாணிக்கதால் ஐரோப்பாவில் ஹிட்லரின் வெற்றி நடைக்கு முட்டுக்கூட்டை போடப்பட்டது. சோவியத் யூனியன் போலண்டையும் மற்றும் சில ஐரோப்பிய நாடுகளையும் ஹிட்லரின் பிடியிலிருந்து விடுவித்தது. நேச நாடுகளின் படைகள் மேற்கிலிருந்தும் சோவியத் படைகள் கிழக்கிலிருந்தும் ஜெர்மனியைத் தாக்கி அதன்

தலை நகரான பெர்லினுள் நுழைந்தன.

ஹிட்லர் தற்கொலை செய்து கொண்டான். ஜெர்மனி மேற்கு ஜெர்மனி, கிழக்கு ஜெர்மனி எனப் பிரிக்கப்பட்டது. ஆனால் 1990ல் ஒன்று பட்ட ஜெர்மனியாகியது.

தமக்கு விடுதலை வாங்கித் தந்த சோவியத் யூனியனை போலண்டு மக்கள் பாசத்துடன் நோக்கினார்கள். போலண்டில் கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சி ஏற்பட சோவியத் யூனியன் உதவியது. போருக்குப் பின் அங்கு 1948ல் நடந்த தேர்தலில் கம்யூனிஸ்ட்கள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார்கள். இதற்கு

முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின் 'சாவிடாரிடி' தொழிற்சங்கம் தோன்றி பல இயக்கங்களையும் போராட்டங்களையும் நடத்தியது. 1983ல் சாவிடாரிடி கட்சி வலுவான அரசியல் கட்சியாகியது. 1989ல் வேக் வால்சாவின் தலைமையில் முதலாவது கம்யூனிஸ்ட்டல்லாத அரசாங்கம் ஏற்பட்டது. ஆனால் 1993ல் மீண்டும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதிகாரத்திற்கு வந்தது. வேக் வால்சா அதிபர்

பதவியிலிருந்து விவக வேண்டியதாயிற்று.

இதற்கு நான் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு க்ரிஜக் வியூனில் கி தலைமையில் அதிசயிக்கத் தக்க விதத்தில் தற்போது ஆட்சிக்கு மீண்டும் வந்துள்ளது. ஜெர்ஸ்பயுசிக்கை அக்கட்சி பிரதம மந்திரியாக நியமித்துள்ளது.

அடித்தது யோகம்!

மரகதபுரி மன்னனின் அரசாங்கப் புரோகிதர் சாம்பசிவ சாஸ்திரி. அவர் நன்கு படித்தவர். அவரோடு இருந்த அவரது மைத்துனன் சங்கர சாஸ்திரி அதிகம் படிக்காதவன். ஆனால் வாய்ச் சொல் வீரன். எவரையும் தன் பேச்சால் மடக்கி விடக் கூடியவன்.

ஒருமுறை சாம்பசிவ சாஸ்திரி தன் மனைவியிடம் "எனக்கு ஒரேகவலையாக இருக்கிறது. நம் மன்னர் தம் மகளை நம் அண்டை நாட்டு மன்னனின் மகனுக்கு மணம் செய்து வைக்க விரும்புகிறார். ஆனால் மாணிக்கபுரியோ மிகவும் பெரிதும் பலம் பொருந்தியதுமான நாடு. அதனால் அந்நாட்டு மன்னனிடம் எப்படிப் பேசுவது என்று யோசித்துக் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்" என்றார். அதைக் கேட்ட அவரது மனைவி, என் தம்பி சங்கரனை அனுப்பினால் அம் மன்னருடன் பேசி காரியத்தை முடித்

துக் கொண்டு வருவான்" என்றான்.

சாம்பசிவ சாஸ்திரியோ "உன் தம்பியையா அனுப்புவது? அவன் ஒரு உதவாக்கரை. நாலு காகசம்பாதிக்கத் தெரியாதவன். தனக்கு ஒரு வேலையைத் தேடிக்கொள்ள முடியாமல் ஊர் சுற்றி வெட்டி அரட்டை அடிக்கும் உன் தம்பியால் இதைச் செய்ய முடியாது" என்றான்.

அவர்கள் இருவரும் அடுத்த அறையிலிருந்து பேசியதை சங்கர சாஸ்திரி கேட்டு விட்டான். அவனுக்கு ரோஷம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. அவன் தன் மனதில் "நான் மாணிக்கபுரிக்குப் போய் அந்நாட்டு மன்னனிடம் இத் திருமணத்தைப் பேசி முடித்து நம் மன்னரிடமிருந்து பொன்னும் பொருளும் மானியமும் பெற்று என் அத் தானை அசர்த்தி விடுகிறேன்" என எண்ணி அப்போதே மாணிக்கபுரிக்குப் புறப்பட்டான்.

மரகதபுரிக்கும் மாணிக்கபுரி

—சிவனார் செல்வன்—

என்னைக் குமிடையே ஒரு அடர்ந்த காடு இருந்தது. அதன் வழியாகச் செல்ல யாவரும் பயப்பட்டனர். ஏனெனில் அதில் ராட்சஸங்கள் இருந்ததால் மக்கள் அக்காட்டு வழியில் செல்லாமல்கற்றுப்பாதையில் போய் வந்தனர். சங்கா சாஸ்திரிக்ரீகா அவசரம். அதனால் அக்கக் காட்டு வழியிலேயே அவன் சென்றான்.

வெகுநேரம் நடந்து அவன்களைத் துப் போனான். அப்போது அவன் கண்ணில் ஒரு துளம் தென்படவே அதன் நீரைக் குடித்து விட்டு அதன் கையிலே ஒரு மாத்கின் கீழ் புகுத்துத் தூங்கினான். சற்று நேரமானதும் புகம்பம் ஏற்படுவது போலப்பட்டபாங்கா ஓயையைக் கீழ் அவன் கண் விழிகையுப் பார்க்கான். அவன் மண் ஒரு கிழி பார்வையிலின்று கொண்டிருந்தான். அவன் அவனைத் தட்டி எழுப்பி "யாது நீ?" என்று அதட்டிக் கேட்டான்.

சங்கா சாஸ்திரியாய்த் தங்கி "என் பெயர் சங்கா சாஸ்திரி" என்றான். கிழி பார்வையிலும் சரி துங்கி என் வந்தாய்" இது எங்கள் பதக" எனவே சற்றுத் துணியை தெரிவித்து சங்கா சாஸ்திரி நான் ஒரு சோகலன் இன்று மண்ணில் தான் அகப்பட்டேன் கொண்டு எழுதிக்க வேண்டுமென்று விரித்தான் என்னை இங்கே அனுப்பியுள்ளது. உனக்கு என்னால் உதவி ஒரு வேளை இது வேண்டுமே போல் தக்கிறதே" என்று சற்று கையிக்குத் தன் கேட்டான். அந்த ராட்சஸியும் அவனை ஏற இறங்கப் பார்த்து விட்டுப் "ஓ நீ சோகலனா அப்படியானால் என் மகனாகத் துப் போது கல் யாணம் நடக்கும் என்று சொல்பார்க்

கலாம்" என்று கூறி அவர்க்குக் கை தட்டினான் பறு கிழி மீது ஓர் பார்வையிலிருந்து அங்கு வந்தான்.

கிழி பார்வையிலும் "இவன் பெயர் கலாம்" இவனை மணக்கப்பாடா" சன் இவனென்கள் மண் வந்தார்கள் இவன் தான் இவனை போட்டான் என்று பார்வையிலும் கை மணம் செய்து அவர்க்கு விட்டுப் பிறை" என்றான். சங்கா சாஸ்திரியும் "ஓ அப்படியா" பெயர்ப்போ தக்கப் பாயாசம் உள்ளது. இரண்டு பேர்களின் பெயர்களையும் ஐந்து எழுத்துக்கள் உள்ளன இவன் இளம் பெண் அழகாகவும் இருக்கிறாள். அந்த பெயருடன் இங்கே ஐந்து கல் தூக்கில் கண்டு தக்க வேண்டுமே இன்னமும் ஐந்து கால்களில் இங்கு விளாகம் நடந்துவிடும்" என்று ஒரு போடு போட்டான்.

அதைக் கேட்ட ராட்சஸி "அப்படி நடந்து விடுமா? நீ கூறியது போல கோரமுகனின் குகை இங்கிருந்து ஐந்து கல் தூரத்தில் தான் உள்ளது. நீ மட்டும் அவனைக்கண்டு பேசி இந்தக் கல்யாணம் நடக்கச் செய்துவிட்டால் உனக்கு இரண்டு மூட்டை தங்கநாணயம் கொடுக்கிறேன். ஆனால் நீ அந்த கோரமுகனிடம் பேசிவிட்டு உயிருடன் திரும்பி வர வேண்டுமே. அவன் மகா முரடானாயிற்றே" என்றான். சங்கர சாஸ்திரியும் "என்னிடம் சொல்லி விட்டாயல்லவா? இனி கவலையை விடு. நான் இந்தக் கல்யாணம் நடக்கும்படிச் செய்து புண்ணியம் சம்பாதித்துக் கொள்வதோடு நீ கொடுக்கும் தங்க நாணயங்களையும் பெற்றுக் கொள்கிறேன்." என்று கூறி கோரமுகனின் குகையைத் தேடிச் சென்றான்.

சங்கர சாஸ்திரி எளிதில் அக் குகையைக் கண்டு பிடித்து விட்டான். அக் குகையின் முன் எலும்புகள் சிதறிக்

கிடந்தன. அவன்கடவுளை வேண்டிய வாறே அந்த குகைக்குள் சென்றான். அப்போது அங்கு ராட்சஸன் கோரமுகன்குறியை விட்டு நன்கு தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். சங்கர சாஸ்திரி உரத்த குரலில் "கோரமுகனே! நான் சங்கர சாஸ்திரி வந்திருக்கிறேன். உமக்கு என்பணிவானவணக்கங்கள்" என்று கூவினான்.

கோரமுகனின் தூக்கம் கலைந்தது. அவன் எழுந்து உட்கார்ந்து "என்னைத் தூக்கத்திலிருந்து உரக்கக் குரல் கொடுத்து எழுப்பிய உன்னைப் பாராட்டுகிறேன்? என்னெல்லாம் வேளாறும் என்பெயரைக் கேள்? நீ நடுத்திருவார்கள். ஆனால் நீ யோ என் குகைக்குள் வந்ததோடு நில்லாமல் என்னைப் பார்த்துப் பயப்படாமல் தூங்கிக் கொண்டிருந்த என்னை எழுப்பி இருக்கிறாய். நீ துணிச்சல் மிக்கவன். உனக்கு நிறையப் பரிக கொடுக்க வே விடும்புகிறேன். என்னிடம் ஒரு மூட்டை

நிறைய நகைகள் உள்ளன" என்றான். சங்கர சாஸ்திரியும் "என்னை நீங்கள் பாராட்டியதற்கு நன்றி. நான் உங்களுக்கு நன்மை செய்யவே வந்திருக்கிறேன். அதனால் நீங்கள் எனக்குக் கெடுதல் செய்ய மாட்டீர்களென்றதும் பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது" என்றான். அதைக் கேட்ட கோரமுகன் "நீ மிக நன்றாகப் பேசுகிறாய். ஆமாம் எனக்கு ஏதோ நன்மை என்றாயிற்று. அது என்ன?" என்று கேட்டான்.

சங்கர சாஸ்திரியும் "எல்லாம் உங்கள் நன்மைக்குத்தான். நீங்கள் மணக்க ஒரு பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டு வந்திருக்கிறேன்" என்றான். அது கேட்டு கோரமுகன் "கல்யாணமா? எனக்கா? மணப் பெண் யார்?" என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டான். சங்கர சாஸ்திரியும் "கஜசிங்கிதான். அவளைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருப்பீர்களே" என்றான். கோரமுகனும் "ஆம். கேட்டிருக்கிறேன்.

அவளை மணக்க எல்லோரும் போட்டி போடுகிறார்களாமே. அவள் அப்படிப்பட்ட அழகியா என்ன?" என்று சிரித்துக்கொண்டு கேட்டான்.

சங்கர சாஸ்திரியும் "ஆமாம். தேவலோகத்து ரம்பை அவளிடம் அழகிற்குப் பிச்சை வாங்க வேண்டும். அவளைத்தான் உங்களுக்கு மணம் செய்து வைக்க எண்ணுகிறேன். பெயர்ப் பொருத்தமே சரியாக உள்ளது" என்றான். கோரமுகனும் "அப்படியா? மிகவும் சந்தோஷம் அப்படியானால் இப்போதே கிளம்பிப் போய் அந்தப் பெண்ணையும் அவளது தாயாரையும் பார்க்கலாம். நான் அந்தப் பெண்ணைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேனெனியாழிய நேரில் பார்த்தது இல்லை. அவள் நீ கூறியது போல அழகியால் இருந்தால் அவளிடம் என் திருமணத்தை நிச்சயித்து விடலாம். கூடவே இங்குள்ள நகை மூட்டையையும் எடுத்து வருகிறேன்.

தும் வணக்கம் செலுத்தி விடை பெற்றுக்கொண்டு சூரன் களை எடுத்துத் தன் இரத்தோள்களின் மீது வைத்துக் கொண்டுக் கண் மூடிக் கொண்டு உறங்கிப் படுத்தான்.

பேரரசன் அவன் ராட்சஸர்களிடம் "உங்கள் நன்மைக்காக இதைச் சொல்லி நேன். இந்தக் காட்டின் இரத்தப்புகழ் மீதுள்ள இரத்தப் பண்ணைகளில் கம்பலம் உண்டாகிறது. இரத்தப்புகழ் களில் தந்தும் இரத்தப் புகழ் நுழையவந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் வேறு எங்காவது தப்பி ஓடி விடுவதுகடன் உங்களுக்கு நல்லது" எனச் சொல்கிறான். அவனது சேட்டைகோடாக "எண்ணெயெல்லையா லும் மடியுமது" என வேரங்காராஸ்திரி "அப்படியானால் உன்பாது, அந்தப் படைகளின் பாத, உங்களைச் சரிக்க வேண்டியது என் கடமை. என்னென்றால் எனக்கு எராளமான பணத்தையும் நகைகளையும் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதற்கு கன்றிச் செலுத்தும் விதத்தில் இதைக் கூறினேன்." என்று கூறியவாளைச் சென்று விட்டான். கோடாகனும் சற்று சீராய்த் துப்பாத்தான் தலங்குத் துப்பா

என்றும் பனைவி என்றும் ஏற்பட்ட விட்டதால் இனிப் பெறுப் போத நடந்து கொள்ள வேண்டுமென எண்ணி சங்கர சாஸ்திரி கூறிய அறிவுறையின்படி தன் பனைவியையும் பாரியபையையும் அனுப்பித் தொண்டி எங்கோ போய் விட்டான்.

சங்கர சாஸ்திரி கொஞ்சமும் கவலைப்படாமல் நடந்து போய்க் தலங்குடை அடைந்தான். அவ்வளவுக் கண்ட சார்பவ சாஸ்திரி "எங்கே போய் நந்தாய் சங்கரா?" என்று கேட்கவே அவனும் "என்னென உகவாக்களை என்றும் உகவாக்கா உப்பாதிக்கக் தெரியாதவன் என்றும்" என்று என் அக்காரிடம் சொன்னீர்களே. நான் வீட்டை விட்டுப் போனேன். அதனால் எவ்வுய்யாகம் அடிக்கது. பணத் தோடு வாங்கி நுகிறேன்" என்று தன் தோளின் மீது தந்துசூரன் களை இறக்கி அவற்றின் கந்த பணத்தையும் நகைகளை யும் காட்டி அவளை கிடைத்த விதத்தை யும் கூறினான்.

சார்பவ சாஸ்திரியும் "அப்பா, உனக்கு அடிக்கது உயாகம்" என்று கூறி மகிழ்ந்தார்.

சிறந்த படைப்பு!

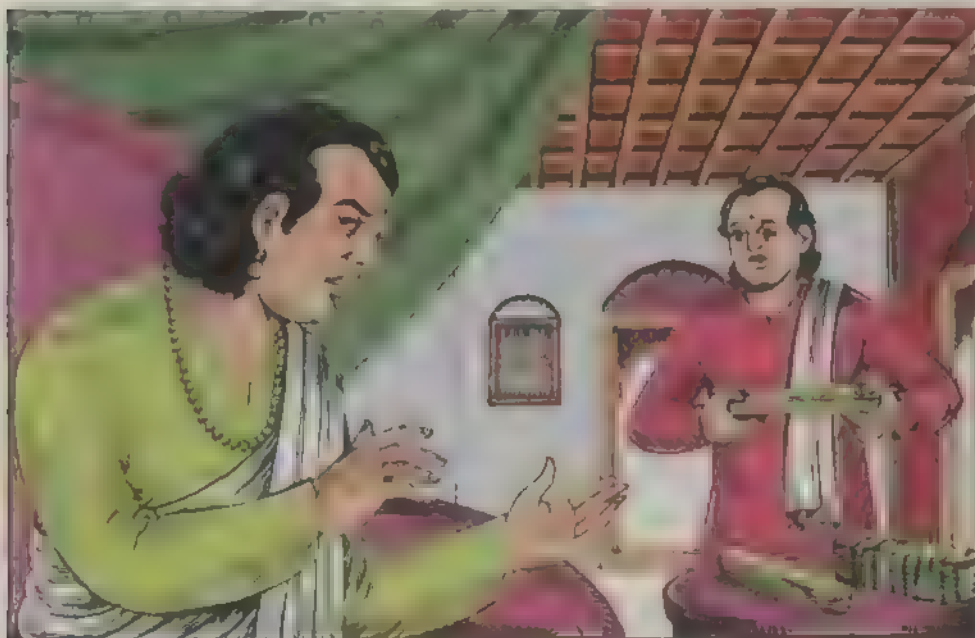
வீரபிரசம்ஸ்தானத்தில் கவிஞர்களுக்காக, சிறந்த ஆதரவுகளைத் தந்து அதனால் அந்நாட்டில் எல்லோரும் கவிதைகள் எழுது ஆஸ்தானக் கவிஞர் கலாதரரிடம் கொடுத்தது மன்னரின் ஆதரவுக்காக வேண்டி வானாகள் இத்தனாவதரம்குறைந்த கவிதைகளை புராளமாகக் கலாதர பார்த்துப் புறக்கணிக்க வேண்டி வந்தது

ஒரு முறை ராமையன் என்பவன் மத்தாயியின் மதது மாலை காததாயியின் காக மாலை என்று இரு கவிதைப் படைப்புகளை எழுது எழுதிதுக் கொண்டு போய் ஆஸ்தான கவிஞர் கலாதரரைக் கண்டு 'ஐயா' என்கிற இதை இரு படைப்புகளில் சிறந்ததற்கு அரசரின் ஆதரவும் சனமானமும்கிடைக்கச் செய்யுங்கள் என்று வேண்டிக் கொண்டான்

கலாதரரும் முதலில் மத்தாயியின் மதது மாலை என்ற படைப்பைப் படித்து, பார்த்தார். அது மகா மடமாய் இருந்தது. அதிலிருந்தே ராமையனுக்குக் கவிதை எழுத வராத் என்பது கலாதரருக்குத் தெரிந்துவிட்டது

அவர் அதைப் படித்து மிகத்தும்பராமையன் என்பாரைப் படிப்படைப் பாரன்காததாயியின் காகமாலையையும் படித்தும் படிநங்கள் என்றான் கயதாதரரும் வேண்டியதில்லை இதைப் படித்ததில் இருந்தே அது எப்படி சிறப்பாக இருக்கும் என்பது புரிந்துவிட்டது எனக்கூறி இரு படைப்புகளையும் அவ்விடம் மதிநுட்பமாகக் கொடுத்தார்

ராமையன் தலை குனிந்து கொண்டு தன் இரு படைப்புகளையும் வாங்கிக் கொண்டு சென்றான்

மாமலையார்
அஞ்சலகம்

11

[illegible]

பாவிபுர மக்கள் மன்னர் பிந்து சீரரின் உடல் நிலை மோசமாகி விட்டது கேட்டுக் கவலைப்பட்டனர். அதற்கு இன்னொரு காரணம் இந்நகரது பிந்து சாராருக்குப் பின்பு கடியவனான கசிம் மகதமன்னனாகி விடுவானோ என்பதே அது. உலர் சிலாநும் அச்சோகன் மன்னனாகி விட்டால் நாடு சுபிட்சமாக இருக்கும் என்று எண்ணினார்கள். எனவே அங்காங்கே கும்பல் கும்பலாக கூடி

மகதத்தின் எதிர் காலம் பற்றி விவாதிக்கலானார்கள்.

உஜ்ஜயினிலிருந்து அசோகன் பாபிபுத்திரத்திற்குப் புறப்பட ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருந்தான். அப்போது யசன் படைத் தலைவர்களை அழைத்து "அன்புச் சகோதரர்களே! இப்போது விதி மகத்ததோடு மட்டுமல்லாமல் நம்மையும் ஆட்டிவைக்கப் போகிறது. மகதம் பாழ்போவதை நாம் மௌனமாகப் பார்த்து

-அம்புலிமாமா-

துக் கொண்டி நக்க வேண்டாம். அவ்
வது நக்கா நந்தமொளியாயல் நிறுவப்
பட்ட இக்கசாம்பரஜ்யத்தை வாய்நா
யல் பவது நாம் காக்க வேண்டாம்
என்பதே இப்போது நம் முன் உள்ள
பிரச்சனை" என்றான்.

படைத் தலைவர்களில் ஈழத்தவன்
"ஆம். நாம் மகா பாஜ்யம் சீரடித்து
போக விடக் கூடாது. அது தலை
நிலிந்தி நக்கநாம் எதையுமீ செய்யத்
தயாராக இ நக்கி நோம். இளவரசர்
அரசோக நம் நீங்கலும் என்ன செய்ய
வேண்டி மென்று கட்டளை இ நதிநீர்
கழிளா அதை நிறைவேற்றி வைக்கத்
தயாராக இ நக்கி நோம்" என்று கூறி
னான்.

யசனும் "நண்பர்களே! இதுவரை
நாம் வெளியிலி நத்து காக்கிய எதிரி
களைத் தான் எதிர்த்துப் போராடி

இ நக்கி நோம். ஆனால் இப்போது நம்
எதிரிகள் உள்நாட்டிலும் இ நக்கிறார்கள்.
அவர்கள் மிகவும் ஆபத்தானவர்கள்
அவர்களை எதிர்த்து ஒழிக்க வேண்டு
மானால் நாம் முடிபனதுடன் இம்
முயற்சியில் இறங்க வேண்டும். இந்ந
குத் துணிச்சலும் தைரியமும் வேண்
டும்" என்றான்.

அந்தப்பண த்தலைவனும் "நாங்
களையும் உங்கள் கட்டளைப்படி நடப்
பதாக உறுதி மொழி அளித்து விட்
டே மீடக் கூட்டளை இம் டால் எதை
யும் செய்து முடிப்போம்" என்றான்.
யசனும் "சரி நம் மன்னரின் உடல்
நிலைமிகவும் பிராசமநிலிம். தாகச்
மெதி வந்தி நக்கிந்து. அவர் எந்த
நிலி மும் மாண்புடையலாம். நான்
அங்கி நத்துபுறப்பாம். போதுபன்னம்
மாண்பு நக்கையில் இ நந்தார். வைத்
தயர்கலும் கையை விரித்து விட்டார்
கள் மிகதுசா நக்குப் பின் யார் மக
கக்கின். அரியாசனத்தில் அமர வேண்டு
மென நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?"
என்று கேட்டான்.

ஒரு நிலி கேட்கிந்தி அபைதி
நிலவியது. அதன்பிறகு ஈழத்தபணத்
தலைவன். "நான் கேள்விப்பட்டது
எவ்வளவு துரம் உண்மை என்பது
எனக்குத் தெரியாது. மன்னரே தனக்
குப் பின் இளவரசர் கசாம்பர்தான்
பட்ட த்திற்கு வர வேண்டுமெனக்கூறி
விட்டாராம். இவ்வாறு அவர் செய்
தி நக்கக் கூடாது" என்றான். யசனும்
"எனோ?" என்று கேட்க வேயனைத்
தலைவனும் "இளவரசர் கசிம்மர்
கர்வம் பிடித்தவர். முரடர். முட்டாள்
தனமாக நடப்பவர். ஒரு புறே ஒரு
பறவை அவரது தலைப் பாகை மீது

எச்சமிட்டுவிட்டது. அதைச்சரியாகக் கவனிக்கவில்லை என்று கூறி தன்னுடன் வந்த மெய்க் காவலாளியின் தலையை வெட்டி எறிந்து விட்டார். இந்த மாதிரியான ஒருவர் நம் நாட்டின் அரசரானால் நாட்டின் கதி என்ன ஆகுமோ என்றுதான் பயப்படுகிறேன்" என்றான்.

யசனும் "அப்படியானால் கசும்மன் அரியாசனத்தில் ஏறாமல் தடுக்க வேண்டியது நம் தலையாய கடமை. அவனுக்கு பதிலாக அசோகரை மகதத்தின் மன்னாக்குவதுதான் சரி என்று நினைக்கிறேன்" என்றான். மற்ற படை தலைவர்களும் "ஆம். நீங்கள் சொல்வது முற்றிலும் சரியே" என்றனர்.

யசனும் "சரி, நாம் பட்டம் இப்படி நினைப்பதால் அது நடந்துவிடாது. இதற்கு நாம் வழிசெய்தாக வேண்டாம். நம் வீரர்களுக்கு சேவை கொடுக்க வேண்டும். பலவித ஆபத்துகளை எதிர்நோக்க வேண்டாம். இவற்றிற்கெல்லாம் நீங்கள் தயாரா?" என்று கேட்டான். படை தலைவர்களும் "நாங்கள், அசோகருக்காக எங்கள் உயிரையும் கொடுக்கத் தயார்" என்றனர்.

அப்போது அசோகனை அங்கு வரவே மூத்த படை தலைவன் "வருக, வருக. வருங்கால் மகத மன்னர் அசோகரை வருக. நீம் கொற்றம் வெல்கா" என்று வாழ்த்தினான். எஸ்ஸோரும் அசோகனுக்கு வணக்கம் செலுத்தினார்கள். யசனும் "இனி நாம் தாமதிக்கக் கூடாது. திடீரென உஜ்ஜயினி தாக்கப்பட்டால் எந்தப் படைத் தலைவன் இங்கே இருந்து அத்தாக்கு தலை முறியடிக்க வேண்டுமென்று

தீட்டாவிடும்படியான பற்றவர்கள் தலையாகக் காலை. அசோக நடப்பா விபத்திரத்திற்கும் செல்ல வேண்டாம்" என்றான்.

அசோகனும் "நண்பர்களை நீங்கள் செய்யும் இந்த உதவியை நான் என்றென்றும் மறக்க மாட்டேன். என் பார்ட்டினர் நிறுவிய மகத சாம்ராஜ்யத்தை நான் எப்போதும் பாதுகாப்பேன்" என்றான்.

மன்னர் பிந்துசாரர் இறந்து விட்டார் என்ற செய்தியை ஒரு வீண்கூறிய பீபாது கசும்மன் கோப்பையில் மதுவை விட்டு அந்நதிக்குக் கீழே நுழைத்தான். அவனுடன் அப்போது கிணக்க வணிகர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு முன்னி ருந்த மேஜை மீது கண்ணைப் பறிக்கும் வளம் ஒன்று பளபளத்துக் கொண்டிருந்தது.

மரணச் செய்தியைக் கூறிய

விண்ணைப் பார்த்து சுசம்மன் 'யார் உண்ணை இங்கே உள்லோ விட்டது' நான் அப்பாங்க லிஷ்யாமாய்ட் பேசுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்னுது கொய வில்லைய'' என்று கேட்பதே கோத கோட் லன். அப்போது அவனது அந்த ரங்கக் காவலாளி சுபாது 'பிப்பு' நான் தான் அவனைக் தடுக்கிறது அனுமதி மூன் பேச கேட் தவிட் த உள்லோ விட் 'மேன் பட்ட விபுக்காக்கள் நகது பக்கிய அவசர செய்கையைக் கொண்ட வந்தவன் இவான்'' என அவனாக நினைவூட்டினான்.

அப்போது சுசம்மனின் போனாக தெளிந்து விட்டது அவன் செய்தி கொண்ட வந்தவர்களை உற்றுப்பார்க்க வாதிற நீ சொல்வது உண்மையா? என் தந்தை இறந்து விட்டான்'' என்று கேட்டான் அந்தவிடமும்'' ஆம்

பிப்புலம் இதை தங்கவந்தே பதல் வைத்த விபுக்கள்ள கடிதம்'' என்று கூறினான் சுசம்மனும்''. அந்தக் கிபுட் பிப்பயல் கல்லி சுணா'' நான் மண்ணை மூடிய பதல் வெண்ணையாக அவனாகத் தம் தக் கிபுடிகு வெண்ண தம் 'என்று கூறி விட் தக் கொண்கொண்கி கிரஸிடம் தாம அப்பறம் சாவகாச பாதசங்கத்துப் போலாம்'' என்று லன்.

இத வணிகர்களும் மேலாஜாதிது தாம் வலகத வலகதவதப் பார்த்தார் அவர் அவர்கள் தாம் தம் சிலத்தில் வலபாயம் செய்ய விசேஷ உரிமை கேட் தப் பெற வே வந்தே தந்தார்கள். அகரகாத சுசம்மன் மணர் துவிச் செய்ய அந்த வலகதவதப் பரிசாத அவரக எதத்து வந்தே தந்தார்கள். அனான், அகரகாண அனுமதி இன்ன பம் உலக க்காதகதவலகதவதவதத் துத் கொண்ட வதவகத அவ்வது கொண்ட பட்ட என்னுதயங்கவனார்கள்.

அப்போது கசிம்மனே. அந்த வலகதகத கண் கையில் எதத்துத் கொண்டே இது போல இன்னும் பல வலகதகத கோத வந்து எண்ணப் பட்ட விபுக்காக்கள் பாதங்கள். உத் கவந்த இக்க கட்ச சிலத்தில் மட் (ம ல்ல, பகதப் பதவதவதும் வியா பாய் செய்ய விசேஷ அனுமதி அளிக் கி. பான்'' என்று சரித்துக் கொண்டே கூறினான் அவர்களும் ஒர் நீங்கள் எக்க இவை பதறும் இல்லாமல் பகத சம்மன் பணக்கள் அமர வாய்த்துவி ரெய் 'என்று கூறி அவ்விடம் வளை பெற்றுக் கொண்டே சென்றார்கள்

அவர்கள் சென்ற பின் சுசம்மன் சுபாதுவிடம் ''இனி நான் பாடலி பத்தகத்திற்குக் கிளம்பத் தயாராக

வேண்டும் இது பற்றி நீ என்ன சொல்
கிறாய் என்று கேட்டான். சுபாதுவும்
"நீங்கள் படையுடன் அங்கு செல்
லவே வேண்டும்" என்றான்.

அப்போது இளைக்க இளைக்க
ஒருவன் அங்கு வேகமாக வந்து நின்று
"ஆம்பிரபுவை சுபாது சொல்வது சரி
தான்" என்றான். அவன்தான் ஒற்றர்
படைத்தலைவன். சுசிம்மன் அவனை
ஆச்சரியத்துடன் பார்த்து "என் அப்ப
டிக் கூறுகிறாய்" என்று கேட்டான்.
ஒற்றர் தலைவனும் நான் பாடல்புத்
தினத்தில் இருந்து நோக்கி வந்தேன்
நுக்கிறேன். அசோகன் வேறு விளை
வில் பாடல்புத்தி தைவந்தடையப்
போகிறானாம்" என்றான்.

அது கேட்டு சுசிம்மன் என்ன
உளறுகிறாய் அசோகன்கான் படுக்
கையை விட்டு எழக்கூடக் கூட
முடியாமல் டிடங்கிட்டக்கிறான்.
அவன் உஜ்ஜயினியை விட்டு நகரக்
கூட முடியாமல் இருக்கிறான்" என்
றான். ஒற்றர் தலைவனோ "பிரபுவை"
எனக்குத் திகைத்தவன் படி அவன்
உஜ்ஜயினியை விட்டுக் கிளம்பி விட்
டான். பாடல்புத்தி திந்தி ஒரு நபை
யுடன் வேகமாகச் சென்று கொண்டி
ருக்கிறான்" என்றான்.

சுசிம்மன் கைத்துப் போய் "இது
உண்மையா" என்று கேட்டான். ஒற்
றர் தலைவனும் "பற்றிலும் உண்மை.
நீங்கள் இப்போதே பாடல்புத்தித்
திந்துகிளம்ப வேண்டும் கொஞ்சமும்
தாமதிக்கக் கூடாது" என்றான். சுசிம்
மன் சுபாதுவைப் பார்க்கவே அவ
னும் "என்ன வேண்டும் பிரபு" எனக்
கேட்டான்.

சுசிம்மனும் "உஜ்ஜயினியை நந்து

வந்த அங்கு இரு நடன மாதுகளும்
எங்கோ அவர்கள் பெயர்கள் என்ன
மறந்துவிட்டன" என்றான் சுபாது
வும் யானாக் கேட்கிறீர்கள் நேற்
றிய உங்களைச் சந்திக்கவர்களைப்
பற்றிக்காணே கேட்கிறீர்கள்" என்று
கேட்டான். சுசிம்மனும் "ஆம் அவர்
களை. அசோகன் பக்கவாதத்தால் எழக்
திருக்கக் கூட முடியாமல் உஜ்ஜயினி
யில் படுத்த படுக்கையாய்க் கிடக்கி
றான் என்று கூறினார்களே" என்றான்.
ஒற்றர் தலைவனோ அசோகனுக்கு
ஒரு வியாதியும் இல்லை. அவன்
நடமாகவே இருக்கிறான் இப்போது
பாடல்புத்தியை நோக்கி படையு
டன் வந்து கொண்டிருக்கிறான்"
என்றான்.

சுசிம்மனும் "சுபாது! அந்தப்
பெண்களை அழைத்து வா. இவன்

சொல்வது உண்மையல்ல என்று இப் போதே நிரூபிக்கலாம்" என்று உறுமினான். சுபாதுவும் "அவர்கள் இங்கே இல்வையே" எனவே கசிம்மனும் "அவர்கள் தட்சசீலத்தை விட்டுப் போய் நக்க மாட்டார்கள். நன்றாக தேடிப் பாருங்கள்" என்றான். அச்சமயத்தில் கசிம்மனாலும் ஹனுயினிக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒற்றன் வந்து அவனை வணங்கி "பிரபுவே" அசோகன் படைகளோடு பாடலிபுத்திரத்திற்குப் புறப்பட்டு விட்டான். அவன் கிளம்பிய பிறகே நான் அங்கி ருந்து கிளம்பி இவ்வந்தவன்" என்றான்.

கசிம்மனும் "ஓ! அந்தப் பெண்கள் அசோகனைப் பற்றிக் கூறியது எல்லாமே பொய்யா? பிடித்து வாருங்கள் அவர்களை. அவர்களது கழுத்தை நெருக்கிக் கொல்கிறேன்" என்று

கோபம் கொண்டு உறுமினான்.

மாலை நேரம். சூரியன் இன்னமும் மறையவில்லை. பிந்துசாரனின் உடலை நதிக்கரையில் தகனம் செய்ய ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. மன்னனின் மற்ற ஆறு மைந்தர்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். மூத்த மகன் கசிம்மனும் அவனுக்கு அடுத்து வயதில் பெரியவனான அசோகனும் அங்கே இருக்கவில்லை. யார் சிதையில் எரியூட்டுவது என்பது பிரச்சனையாக இருந்தது. முதலமைச்சரும் ராஜபுரோகிதரும் சேர்ந்து இதற்கு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென அசச்சபை ஏற்கனவே தீர்மானித்திருந்தது.

படைத் தலைவன் அப்'போது "இங்கு ஆறு பேர்களையும் ஒரே சமயத்தில் சிதையில் நெருப்பை வைக்கும் படிச் சொல்லலாமா" என்று கேட்டான். முதலமைச்சரும் ராஜபுரோகிதரிடம் "எப்'போது சிதையில் எரியூட்ட வேண்டும்" என்று கேட்டார். அவரும் "இன்னும் ஒரு மணி நேரம் கழித்து வைக்கலாம்" என்றார்.

முதலமைச்சரும் "அசோகன் இன்னும் சற்று நேரத்தில் இவ்வந்தவன் நிவான் என்ற தகவல் கிடைத்துள்ளது. கசிம்மன் இன்னமும் தட்சசீலத்தை விட்டுக் கிளம்பக்கூட இல்லை. அகனால் அசோகன் வந்ததும் அவனையே கொள்ளி வைக்கச் செய்யலாம். அவன் தான் இவ்வந்தவன் பிந்துசாரனின் மகன்களில் மூத்தவன்" என்றார். புரோகிதரும் "அது சரியே" என்று கூறும் போதே சிலர் "அதோ, அசோகன் வந்து விட்டான்" என்று உரக்கக் கூறினார்கள்.

மறு நிமிடமே அதுவரை அங்கே

நின்று கொண்டிருந்த பிந்துசாரனின்
மற்ற ஆறு மகன்களும் அவ்வி ரந்து
ஒடி விட்டார்கள் அவர்கள் எதர்
பார்க்கப்படுகிறார்கள் வாயால் பேசா
தும், அசோகன் வந்தும், ஆத்திரத்தை
புட்டியது. அதனால் தம் ஆட்களைத்
கொண்டிட்டுக் கொண்டு அசோகனைக்
தடுத்து நிறுத்த முயன்றார்கள். இதைக்
கண்ட பிரமகர்ஷணன் 'யாபோதஸ'ர்
அசோகனை இங்கே வரவிடாமல்
தடுத்துத் தாக்கக் கொண்டிருக்கிறார்
கள்' என்று உரக்கக் கூவினார் அனைக்க
ரீகாட்டோனாநிபதி "அசோகனை
இங்கு வரவிடாமல் தடுப்பவர்கள்
யாராக இருக்கிறார்கள் கொண்டு என்னங்
கள்" என்று கண் வீட்களெதற்குக் க
ட்டளை இட்டான்.

முதலமைச்சரும் "இது கசம்ம
னார் அவனது அசோகர்களுள் பேர்ந்து
போய் திட்டம் என்று தெரிகிறது.
அவனையும் இது வெற்றி பெறக்கொ
டுகின்றனக்கி நேன் என்னெனில் அசோக
னும் நலியாக வரவில்லை என்று
தண்டனை செய்ய வந்து கொண்டிருக்கிறான் என்று நகரம் கடைத்துள்ள
வது" என்றார். இத்தேசமயம் அசோக
னும் அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.

ராஜபுரேபதிதரும் "வா அசோகா,
உன்னனத்தான் எதிர்பார்த்துக்கொண்ட
புருஷனே. நீ உன் தந்தையின் சிதை
யில்தெருப்பைபூழ்" "எனக்கூறினா
யும் கட்டை ஒன்னற்க்கொடுக்க அசோ
கனும் சிதைக்கு விரியூட்டினான் அதன்
பின் நடக்கவேண்டியபடிச்சு நடந்தான்
நடந்தேறின.

முதலமைச்சரும் "அசோகா! நீ
தான் உன் தந்தைக்குக் கொள்ளியோ
ட்டாய். அதனால் மகதத்தின் மன்னனா
தும் உரிமை உனக்குத்தான். இன்
றாவே நீ ஆட்சிப்பெறுப்பெற்றுக்
கொள். வினாவில் ஒரு கல்லு மகதத்
தந்தின்பட்டாரி' வேறுகத்தையும் நடத்த
லாம்" என்றார். அசோகனும், "நான்
மன்னனாவது எல்லோருக்கும் சம்
மதம்தான்" என்று கீழ்க் முதல
மைச்சரும் "ஆமாம். எல்லோருக்கும்
சம்மதமே" என்று கூறினார்.

அசோகனை வழி மறித்துத் தாக்க
முயன்றவர்களெல்லாம் படை வீர
களால் கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்
களில், ஆறு அசகுமாரர்களும் இருந்த
னர். அசகுமாரர்கள் இறந்ததால்
அங்கப்பாட்டம்துயரத்தில் சூழ்ந்தது.
(தொடரும்)

உண்மையான சீடன்

தன் முயற்சியில் சேறும் மனம் தளராதவனாக மாண்டிருந்த பரந்தின் மீது அகல் கொங்குர் உடலைக் கட்டி விட்டதானால் பின்னர் கீர்த்திமங்கு அகலத் கூட்டு கொண்டு மயானத்தை தேடிக்கொண்டெல்லையில் அகலுள்ளிருந்த வேதாளம் எள்ளி நகைத்து 'மண்ணை இடுக்கப்பயங்கு நாயக்கரையில் நீ இங்கே வந்து என்னுடைய பாரபகதராய்' உனக்குக் கல்லியளிக்க குறவகவது விசுக்கி' மான குறவர் மண்ணை கொண்டு பாரபகதராய்' உனக்குக் கூறினாய்' அகலத் செலுத்தத்தான் இப்படிப்பட்ட பாரபகதராய்' உனக்கு சகலன்கள் என்பவர் தம் இரகசியம் மீது குறவர் மண்ணைப் பற்றிய கலையைக் கூறுகிறான். கலையாகக் கேள் 'என்று கூறிக் கலையைச் சொல்லத் தொடங்கியது.

ஒரு காலத்தில் காமராமனாக்கில் சகலன்கள் என்ற மகான் குறவருவதை நாயக்க அகல் சேவா ராம மானவர்

வேதாளம் சொல்லும் கதை

களுக்கு அவர்களது விதப்பாபடி கல்வி அளித்து வந்தார். அக்காலிகள் தாம் போதிய அறிவைப் பெற்றதும் தாமதகால அந்த குருகுலத்தை விட்டுச் சென்று விடுவார்கள். அவர்களிடம் குருதட்சிணையாக சதானந்தர் எதையும் தனியாக பெறாமல் குருகுலத்தில் இருக்கும் போது அவர்களைக் கடினமாக உழைக்க வைத்து வேலை வாங்கி வந்தார். அவர் அளிக்கும் கல்வி உயர் தரமானதாக இருந்தது. ஆனால் குருகுலத்தில் கடினமான வேலை செய்ய பயந்து குருகுலத்தில் பலர் சேரத் தயங்கினர்.

ஒரு முறை அவரது குருகுலத்தில் சேர முகுந்தன் என்றும் ஜெயந்தன் என்றும் இரு குடியானவ இளைஞர்கள் வந்து சதானந்தரிடம் தாம் வைத்திய சாஸ்திரம் கற்க விரும்புவதாகக்

கூறினார்கள். அவர்களை சதானந்தர் தம் குருகுலத்தில் சேர்த்துக் கொண்டார். குருகுல விதிகளின் படி நடந்து அவர்கள் மூன்றை மாதங்களில் தாம் கற்க வேண்டியதை யெல்லாம் கற்று விட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் சதானந்தரிடம் "குருவே! நாங்கள் தொழில் செய்வதற்கான அறிவைப் பெற்று விட்டோம். அதற்காக நாங்கள் குருகுலத்திற்கு எங்கள் உழைப்பை அளித்தது மிகக் குறைவான குருதட்சிணை என நினைக்கிறோம். எனவே நாங்கள் எவ்வளவு குருதட்சிணையாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறினால், அதைச் செலுத்தி விடுகிறோம்" என்று பணிவிடை கூறினார்கள்.

சதானந்தரும் சிரித்துக் கொண்டே "நான் இதுவரை எந்த சீடரிடமும் குருதட்சிணை கேட்டு வாங்கியது இல்லை. ஆனால் நீங்களாக விரும்பிக் கொடுப்பதாகக் கூறுகிறீர்கள். அதனால் இன்றைக்கு ஒரு வருடத்திற்கு பிறகு உங்களைக் காண வருவேன். அப்போது நீங்கள் ஒவ்வொரு வருடம் எனக்கு ஒரு லட்சம் வராகன்கள் குருதட்சிணையாகக் கொடுக்க வேண்டும்" என்றார்.

அது கேட்டு அவர்கள் அவ்வளவு பெரிய தொகையை எப்படிச் சம்பாதித்துக் கொடுப்பது என்று எண்ணித் திகைத்தாலும் தம் குரு கேட்ட தட்சிணையைக் கொடுப்பதாகக் கூறி விடை பெற்றுக் கொண்டு அவர்கள் தத்தம் ஊர்களுக்குப் போனார்கள்.

முகுந்தன் தன் ஊரிலிருந்த வைத்தியர் வைத்தியலிங்கத்திடம் போய் "ஐயா! நான் சதானந்தரின் குருகுலத்தில் இருந்து வைத்திய சாஸ்திரம்

கற்றவன் இவ்வூரில் வைத்தியத் தொழிலை செய்ய விரும்புகிறேன். இதற்கு நீங்கள் உதவ வேண்டும். வேண்டிமானால் நாம் இருவரும் சேர்ந்து வைத்தியசாலையை நடத்தலாம். கிடைக்கும் வருமானத்தில் ஆளுக்துப் பாதி எடுத்துக் கொள்ளலாம். எனக்கு நிறையப் பணம் தேவைப்படுகிறது" என்று கூறி சதானந்தருக்குதான் குரு தட்சிணையாக ஒரு லட்சம் வராகன்கள் கொடுக்க வேண்டி இருப்பதைக் கூறினான்.

வைத்தியலிங்கமும் "இதோ பாரீ சதானந்தரின் சீடன் எனக் கூறிக் தொழில் ஆரம்பித்தாலே எல்லோரும் உன்னிடம் சிகிச்சை பெற வருவார்கள். இப்போது என்னிடம் வரும் நோயாளிகள் மிகக் குறைவே. அதனால் நாம் கூட்டாகத் தொழில் செய்தால் உனக்குத்தான் நஷ்டம். எனவே எனக்கு ஒரு சியாசனை தோன்றுகிறது. நீ என் மகளை மணந்து கொண்டு என் மாப்பிள்ளையாகி விடு. நாம் ஒரே குடும்பமாக இருந்து தொழில் நடத்துவோம். நம் வைத்தியசாலையில் சதானந்தரின் பெரிய உருவப் படத்தை வைத்து அதற்கு மாலை யிட்டு மரியாதை காட்டுவோம். இதனால் நீ சதானந்தரின் சீடன் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்து விடும். அதனால் சுற்றுப் பக்கத்து ஊர்களிலிருந்து எல்லோரும் உன்னிடமே வைத்தியம் செய்து கொள்ள வருவார்கள். நாமும் கட்டணமாகப் பெருந் தொகையைக் கூறி அவர்களிடமிருந்து வசூலித்து விடலாம்" என்றான்.

முகுந்தனும் அதற்கு இணங்கி

வைத்தியலிங்கத்தின் மகளை மணந்து கொண்டான். அதன்பின் தன் ஊரான சிவநிரியில் ஒரு வைத்தியசாலையை ஆரம்பித்தான். அதில் சதானந்தரின் பெரிய உருவப் படத்தை வைத்து அதற்கு தினமும் மாலை போட்டு வணங்கி வந்தானான். அவனது பெயரும் சதானந்தரின் சீடன் என்று பரவியது. ஏராளமான நோயாளிகள் அவனிடம் சிகிச்சை பெற வந்தனர். அவனும் நோயை குணப்படுத்தியும் நல்ல மருந்துகளைக் கொடுத்தும் பெருந் தொகையைக் கட்டணமாக வசூலித்து வந்தான். இதனால் ஆறு மாதகாலத்துள்ளேயே அவனிடம் இரண்டிலட்சம் வராகன்களுக்குமேல் சேர்ந்து விட்டது.

குரு குலத்தை விட்டுச் சென்ற ஜெயந்தன் தன் ஊரான சங்கிரியை

அடைந்தான். அவ்வூர் மக்கள் எந்த நோய்க்கும் வைத்தியரை நம்புவதை விட அவ்வூர் மாந்திரிகனான மணிகண்டன் என்பவனையே நம்பினார்கள். அவன் மந்திரம் போட்டுத் திருநீறு கொடுத்தால் எந்த வியாதியும் பறந்து போய் விடும் என்பது அவ்வூராரின் நம்பிக்கை. மணிகண்டன் அவர்களது ஸூர நம்பிக்கையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பணம் சம்பாதித்து வந்தான்.

ஒருநாள் கோபாலன் என்ற சிறுவனுக்குக் கடும் காய்ச்சல் கண்டது. அவனது பெற்றோர் ஜெயந்தனின் அடுத்த வீட்டில் வசித்து வந்தார்கள். கோபாலனின் காய்ச்சலைத்தான் குணப்படுத்துவதாக ஜெயந்தன் கூறியும் அச்சிறுவனின் தந்தை "மந்திரக்காரர் மணிகண்டன் மந்திரித்து

விபூதி கொடுத்தால் காய்ச்சல் பறந்து போய் விடும்" என்று கூறிக் தன் மகனை மணிகண்டனிடம் கொண்டு போனான்.

இரண்டு நாட்கள் மணிகண்டன் மந்திரம் போட்டும் கோபாலனின் காய்ச்சல்சற்றும் குறையாததோடு அதிகரித்தும் விட்டது. இதைக் கண்ட ஜெயந்தன் மணிகண்டனைக் கண்டு "என்னய்யா! இந்த மாதிரிச் செய்யிறாய்? இரண்டு நாட்களாகப் பையன் கோபாலனை உன்னிடம் கொண்டு வந்து காட்டி மந்திரித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். ஆனால் அச்சிறுவனின் காய்ச்சல் குறையாமல் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது உன் மந்திர சக்தியால் எந்த நோயும் திராய்விடாது என்பது எனக்கு நன்கு தெரியும். உண்மையைச் சொல் உன் மந்திரத்தால் நோய்கள் மறைந்து விடுகின்றனவா?" என்று கேட்டான்.

மணிகண்டனும் "தம்பி! நீ வைத்தியம் கற்றவன். அதனால் காய்ச்சல் பற்றிக் தெரிகிறது. உன்னால் மருந்து கொடுத்து காய்ச்சலைப் போக்கிவிட முடியும். ஆனால் இந்த மந்திரக்காரர்கள் மருந்தைவிட மந்திர சக்தியைத்தான் அதிகமாக நம்புகிறார்கள். அதனால் தான் என்னிடம் வருகிறார்கள். எந்த வியாதியானாலும் என் மந்திரம் போக்கி விடுமென நம்புகிறார்கள். நானும் அவர்களது நம்பிக்கையைக் கெடுக்க வேண்டாம் என்று எண்ணி மந்திரித்து திருநீறு கொடுக்கிறேன். நோயை குணப்படுத்தும் சக்தி எனக்கு இல்லை. இப்படிச் செய்வது எனக்கு மனச்சங்கடமாகத்தான் உள்ளது. இகிலிருந்து தப்ப முடியாமல் தத்தளிக்

கிறேன்" என்றான்.

ஜெயந்தனும் "நீ உண்மையிலேயே நல்லவன் என்றும் மக்களை ஏமாற்றவிடும்பாதவன் என்றும் தெரிகிறது. மக்களின்முடநம்பிக்கைகளை திரைநெருக்கம்மால் போக்கிவிட முடியாது. நீயும் மக்களின் நோய்களைப் போக்கமுயன்றுவருகிறாய். ஆனால் உன்னிடம் அந்த சக்தி இல்லை. நான் வைத்தியம் கற்றவன். என்னால் மருந்துகொடுத்து நோய்களை துணுப்பதற்கு முடியும். நம் இரவரின் நோய்க்கு மும் ஒன்றுதான். அதனால் நாம் இருவரும் சேர்ந்து மக்களுக்குப் பணிபுரிவோம். நான் ஒரு வைத்தியன் என்றும் இன்னொரு டாக்டர் சீடன் என்றும் யாரிடமும் சொல்லிக் கொள்ள மாட்டேன். மக்கள் எப்போதும் போல உன் மந்திரசக்தியை நம்பி உன்னிடம் வரட்டும். நாம் இருவரும் நோயாளிகளைப் பார்த்து உன் திருநீரின் என் மருந்தையும் சேர்த்துக் கொடுக்கலாம். கிடைக்கும் வரமாயினதில் ஆளுக்குப் பாதி எடுத்துக் கொள்ளலாம். நமக்கும் பண நிறைவு ஏற்படும்" என்றான்.

மணிகண்டனும் "ஆகா! நீதான் எவ்வளவு உயர்ந்த உள்ளம் கொண்டவன்! நாம் இருவரும் சேர்ந்தே மக்களுக்குப் பணிபுரிவோம். உன்னை ஒரு வைத்தியன் என்றோ சதானந்தரின் சீடன் என்றோ யாரிடமும் நான் கூற மாட்டேன்! நீ கூறியபடி நமக்குக் கிடைக்கும் வரமாயினதில் ஆளுக்குப் பாதி எடுத்துக் கொள்ளலாம்" என்றான். ஜெயந்தனும் அந்த ஏற்பாட்டின்படி மணிகண்டனும் சேர்ந்து பணிபுரியலானான். மணிகண்டனும் புதி

தாக ஜெயந்தன் என்ற மாந்திரிகள் சேர்ந்திருக்கிறான் என்றே மக்கள் எண்ணினார்கள். நாளுக்கு நாள் மணிகண்டனின் வருமானம் அதிகரித்தது. அறு மாத காலத்தில் இரண்டு லட்ச வராகன்கள் வருமானம் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

ஜெயந்தன்தன் நுருவிற் குருதர் சிணை கொடுத்த சீவன்குடும் என்று சற்றும் கவலைப்படவில்லை. ஏனெனில் குருதர் சிணையை அவன் சதானந்தருக்குக் கொடுத்தால் அவன் அவாது சீவன்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்து போய்விடுமே! சங்குகிரியில் அவனை எல்லோரும் ஒரு மாந்திரிகள் என்றுதான் அறிந்திருந்தனர். அவன் ஒரு வைத்தியன் என்று யாருக்குமே தெரியவில்லைதான்!

இப்படியாக ஒரு வருட காலம்

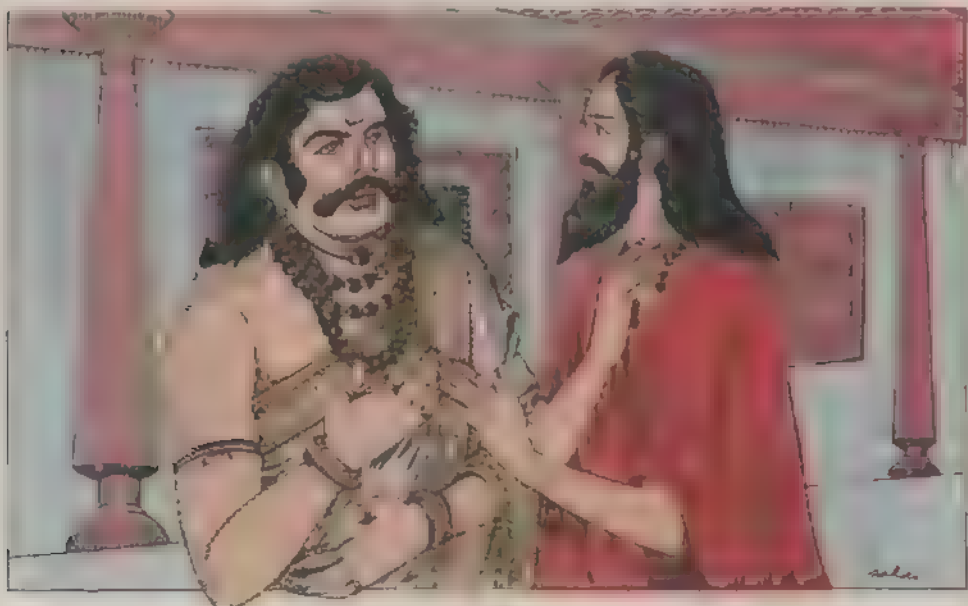

கழிந்தது. சதானந்தர் தம் இ ர சீடர் களான ஜெயந்தனையும் பூ தந்தனையும் குருதட்சிணை விஷயமாகப் பார்த்து வரலாமென எண்ணிக் தம் குருதலத்திலி ரந்து கிளம்பினார். முதலில் அவர் ஜெயந்தனின் ஊரான சங்ககிரிக்குச் சென்றார். அங்கு அவர் பலரிட மும் வைத்தியர் ஜெயந்தன் இ ரக்கிராரா என்று கேட்கவே எல் லோருமே "அப்படி ஒரு வைத்தியர் இந்த ஊரில் கிடையாது. இவ்வூர் மாந்திரிகன் மணிகண்ட ரீனாந் மாந்திரிகன் ஜெயந்தன் என்பவன் இ ரக்கிரான். இந்த இ ர மாந்திரிகர் களும் செர்ந்து கொண்ட ரீநாயகளை மந்திரத்தால் குணப்படுத்தி வி ரகரார் கள். பணம் நிறையக் கொ ரக்தாலும் ரீநாய்கள் குணமாகி வி ரகின்றன" என்றார்கள்.

இதையெல்லாம் கேட்டு விட்டு சதானந்தர் ஜெயந்தனின் வீட்டிற்குச் சென்றார். அவர் வ ரவதைக் கண்ட

ஜெயந்தன் வீட்டிற்குள் ஒளிந்து கொண்டதன்னைப்பற்றி அவர் கேட் டால் தான் வீட்டில் இவ்வை என்று சொல்லி அனுப்பி வி ரம்படித் தன் வீட்டாரிடம் சொல்லி வைத்தான். சதானந்த ரும் ஜெயந்தனின் வீட்டு வாசலில் நின்று ஜெயந்தன் இ ரக் கிரானா என்று கேட்கவே, வீட்டில் இ ரந்தவர்கள் "இவ்வை ரீய. அவர் ஏதோ ரீவலையாக வெளியூர் போயி ரக்கிரார்" என்று கூறினார்கள். அது கேட்டு அவ ரும் சரித்துக் கொண்டே அங்கிருந்து சென்றார்.

அடுத்து அவர் பூ தந்தன் இ ரக் ரும் சிவகிரித்துச் சென்றார். அங்கு முதலில் சங்கித்தவனிடம் அவர் பூ தந்தனை பற்றிக் கேட்டதும் அவன் "ஒ! பூ தந்த வைத்தியர்! அந்த மூன்றிக்கு மாடி வீரதான் அவ ருடையது" என ரீவ அவ ரும் அந்தப் பெரிய வீட்டிற்குச் சென்றார். அவனாக் கண்டது ரீம பூ தந்தன் ஓட்டாடி வந்து அவனா

வணங்கி "குநவே! வர வேண்டும். தங்கள் வருகையைத்தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். தங்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய குந்தட்சிணை ஒரு லட்சம் வராகனைதயாராக ஆறு மாதத்திற்கு முன்பே எடுத்து வைத்திருக்கிறேன் தாங்கள் அதனை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்" என்று மிகவும் பணிவுடன் கூறினான்.

சதானந்தர் அந்த குருதட்சிணையை வாங்காமல் "புகந்தா! ஒரு வைத்தியன் ஆறு மாத காலத்திற்குள் பெரிய தொகையான ஒரு லட்சம் வராகனைச் சம்பாதித்திருக்கிறான் என்றால் அவன் நோயாளிகளைக் கசக்கிப் பிழிந்து பணத்தை வாங்கி இருக்க வேண்டும். இப்படிக்கொள்ளையடித்துப் போலீசைத்தவணத்தை நான் வாங்கி கொள்ள வேமாட்டேன். வைத்தியன் நோயாளிக்கு மருந்து கொடுத்து நோயைப் போக்குவதைத் தன் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இதை உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. விரைவிலேயே நீ இதை உணர்ந்து செயல்படுவாயென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இன்னொரு விஷயத்தைக் கூறுகிறேன். நீயும் ஜெயந்தனும் என் குருகுலத்தை விட்டு வெளியேறியது முதல் நான் உங்கள் நடவடிக்கைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். நீ இப்படி பணத்தாசையால் உன் கடமையை மறந்து விட்டாய். எனவே நீ சம்பாதித்த பணத்திலிருந்து ஒரு காசு கூட வாங்கிக் கொள்ள மாட்டேன் இனிமேல் அவது பணக்காசை கொள்ளாமலும் நோயாளிகள் கொடுத்த பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு அவர்

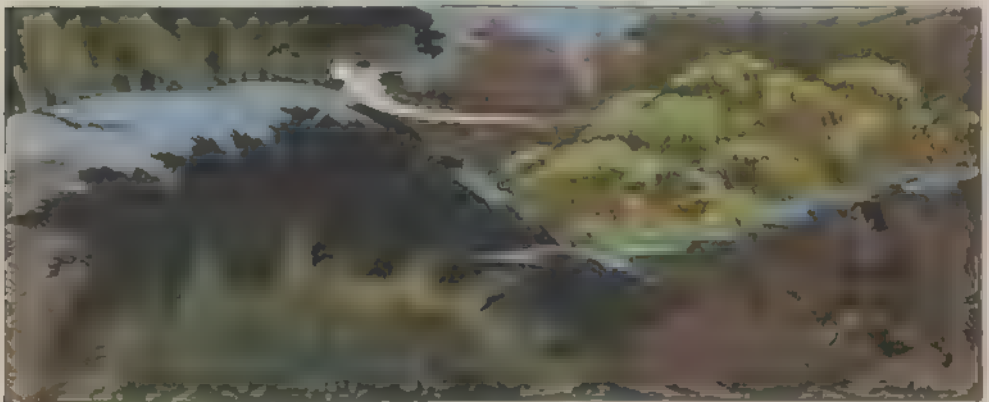
களுக்குச் சிக்கிச் சாவளித்து வா" எனக் கூறிவிட்டுத் தம் குருகுலத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றார்.

வேதாளம் இக்கதையைக் கூறி "மன்னா! குருதட்சிணை எதுவுமே வாங்காத சதானந்தர் புகந்தனிடமும் ஜெயந்தனிடமும் மட்டும் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் லட்சம் வராகன்கள் குருதட்சிணையாக ஒரு வரடம் கடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமெனக் கூறினாரே இது எப்படி நியாயமாகும்" வைத்தியன் ஒருவனால் ஒரு வரடத்துள் அப்படி ஒரு பெருந் தொகையை நியாயமான முறையில் சம்பாதிக்க முடியாது தானே. அப்படி இருந்தும் அவர்தம் சீடர்களிடம் அந்த தட்சணையைக் கேட்டது ஏன்? இதற்கு ஏதாவது ஒரு காரணம் இருக்கத்தான் வேண்டும். நீ

அக்காணத்தை அறிந்தி நந்தும் கூறா
விட்டால் உன் தலை வெடித்து சுக்கு
நூறாகி விடும்" என்று கூறியது. விக்
கிரமனும் "உலகில் மனிதர்களின்
நடத்தையைக்கண்டால் பலவிதமாறு
தல்களைக் காணலாம். வைத்திய
னாகத் தொழில் புரிய வேண்டிய
முதல்தன் பணத்தாசை கொண்டு
உள்ளார் வைத்தியனைக் கண்டான்.
அவனோ முதல்தனைத் தன் மாப்
பிள்ளையாக்கிக் கொண்டு அவன்
மனதில் பணத்தாசையைக் கிளப்பி
விட்டான். அது வளர்ந்து நோயாளி
களைக் கசக்கிப்பிழிந்து ஆறையாதத்
தில் லட்சம் வாகனங்களைச் சம்பா
தித்து விட்டான். இது வைத்தியத்
மக்கிற்கு மாணானது. வைத்தியன்
மருந்து கொடுத்து நியாயமாய் நோயா
ளிகள் கொடுக்கும் பணத் தொந
திருப்தி அடைய வேண்டும். இவ்
வாறு முதல்தன் நடந்து கொள்ளாத
தால் அவர் அவன் அளிக்க வந்த
குந்தட்சிணையை ஏற்க மறுத்தார்.
ஜெயந்தனை அவர் மனதுள் பாராட்டி
னார். ஏனெனில் அவன் தன்னை
முதல்தனைப் போல சதானந்தரின்
சீடன் என்று பறை சாற்றிக் கொள்ள

வில்லை. மாறாக அவன் தான் இன்
னாநடைய சீடன் என்று சொல்லிக்
கொள்ளாமல் மக்களுக்குச் சேவை
செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்து
டன் மாந்திரிகனுடன் மாந்திரிகனாகி
நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளித்து
மருந்துகளையும் கொடுத்து வந்தான்.
அவன் குந்தட்சிணையைக் கொடுக்
கவில்லை என்பதற்கு அவன் சதா
னந்த நடைய சீடன் என்று பிறர் அறி
யக் கூடாது என்று எண்ணியதே கார
ணம். அதனால்தான் சதானந்தரும்
அவனைச் சந்திக்காமலும் குந்தட்
சிணை வாங்கிக் கொள்ளாமலும்
சென்று விட்டார். சதானந்தன் இவர்
களிடம் பெருந்தொகையை தட்சி
ணையாகக் கேட்டது. இரவரில் யார்
உண்மையில் வைத்தியனாக இருந்து
மக்களுக்குப் பணிபுரிகிறார் எனக்
காணத்தான். அவாது இரு சீடர்களில்
ஜெயந்தனே உயர்ந்த சீடன்" என்றான்.

விக் கிரமனின் சரியான இந்த
பதிலால் அவனது மௌனம் கலை
யவே அவன் கமந்த வந்த உடலோடு
வேதாளம் உயாக் கிளம்பிப் போய்
மீண்டும் முதல்தன் மாத்தில் ஏறிக்
கொண்டது.

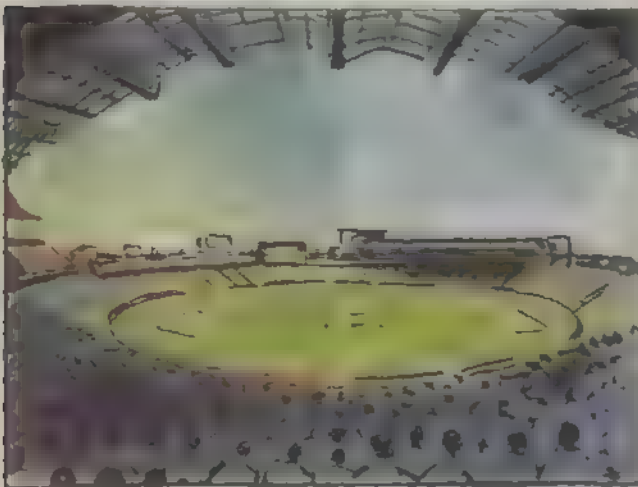
கல்கத்தா

கல்கத்தா பிரதமர் மன்டிரன் ♦ ஒவ்வொரு கல்கத்தா

மேற்கு வங்ககத்தின் தலைநகரான கல்கத்தா இந்தியாவின் இரண்டாவது பெரிய நகரம் இது இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் வரை ஆங்கிலேயர்களின் தலைநகரமாக இருந்தது தற்போது இங்குள்ள தலைமை அஞ்சலக இடத்தில் தான் ஆங்கிலேயர்கள் தம் முதலாவது கோட்டையைக் கட்டினார்கள் அந்த வங்காள நவாப் கிராஜ் உதவிதலால் 1792ல் அழிந்ததால் அப்போதுதான் கல்கத்தா இருந்து இரண்டாம் மைசூர் நகரத்து 17 மீ நீளம் 4 மீ அகலம் உள்ள ஒரு சிறு அளவுகளை 123 ஆங்கில வீரர்கள் அடைக்கப்பட்டனர் அவர்கள் மூச்சுத் திணறி இருந்து போயினர் இதைக் குறிக்கும் வதத்தில் ஒரு கருப்பு பளிங்குக் கல் இருந்த அஞ்சலகத்தின் ஒரு மூலையில் உள்ளது

கோல்கத்தாவில் ஆங்கிலேயர்கள் மிகப் பலமான ஒரு கோட்டையைக் கட்டி அதற்கு வல்லமையாக கோட்டை என்று பெயரிட்டார்கள் இந்தக் கோட்டையாராஜம் தாக்கிட்டல் இல்லம் இங்கிருந்து ஒரு கண்டு கூட விடக்கூடாது என்று இங்கிருந்து காட்டுபகுதி அழிக்கப்பட்ட பிறகு பெரிய துறைமுகம் கட்டப்பட்டது இப்பகுதியை மைதான் என்று கூறுகிறார்கள் இந்த மைதானத்தின் கிரககட பந்தயங்கள் நடக்கும் 'ரடன்காடன' உள்ளது இங்கு தான் இந்தியாவின் முதல் கிரிக்கட் கிளப்பான கல்கத்தா கிரிக்கட் கிளப்

1792ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மற்றும் ராயல் கல்கத்தா கோல்ஃப் க்ளப், மோகன் பகான் புப்பால் க்ளப், ராயல் கல்கத்தா குதிரைப் பந்தயக் கிளப் ஆகியவை இந்த மைதானத்தில் உள்ளன

ரெட் கிராஸ்

சென்னை சென்னை

விடுதலைப் புலிகள் சபை தலைகாட்டி 15 ஆண்டுகள்
பிடிதான் 19.1ம் கட்டி மடிக்கப்பட்டது. இது 191ல் இரத்த
விடுதலைப் புலிகளின் நினைவாகக் கட்டப்பட்டது
இருக்கான எல்லாவற்றை சமையல் கருவிகள் ராஜஸ்தானத்திலிருந்து
கொண்டு வரப்பட்டன.

இந்தியாவின் முதலாவது கருவிகளின் கருவிகள் 191ல்
பெருகும் பால்களில் இருந்து பெருகும் பால்களில் பெருகும்

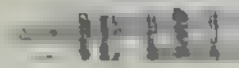
கரங்க புறநகரம்

கல்கத்தாவின்

தற்போது ஜவாஹர்
லால் நேரு சாலை என
உள்ள சென்னை சென்னை
தான் இந்தியாவின்
தலைநகரமாக மாறியது.
தலைநகரமாக மாறியது.
தலைநகரமாக மாறியது.
தலைநகரமாக மாறியது.
தலைநகரமாக மாறியது.
தலைநகரமாக மாறியது.
தலைநகரமாக மாறியது.
தலைநகரமாக மாறியது.

நிபாவின
கோபுரம்

விடுதலைப் புலிகள்

காளி தேவி கல்கத்தாவின்
பெரும் பாலானோர் வணங்
கும்பெய்வம் காளிகோவிலு
க்கு அருகிலுள்ள காளி க
டத்தில் அள்ளை தெரஸா
ஆரம்பித்த திரம்மம் ஹிருதய்
உள்ளது இதன் சேவிகள் நீலக்
கலர் கொண்ட வெள்ளைப் புட
வைகளை உடுத்திக் கொண்டு பல
இடங்களில் நற்பணி புரிகிறார்கள்
அனாதை விடுதிகள், மருத்துவமனை
கள் போன்றவற்றில் இவர்களைக்
காணலாம்

காட்சிகள்

தியாகிகள் கோபுரம் 46மீ. உயரமானது முன்னர் இதன் பெயர் ஓட்டர் லோனி நினைவகம் என்பதாம். 1828ல் கட்டப்பட்ட இது கிழக்கிந்தியக்கம்பெனி படைகளை நேபாளத்தைத் தாக்கக் கொண்டு சென்ற சர் டேவிட் ஓட்டர் லோனியின் நினைவில் கட்டப்பட்டது இதில் 223 படிகள் உள்ளன

சிகந்தராலிலுள்ள அக்பரின் கல்லறையைப் போல நகோடா மகுதி 1926ல் கட்டப்பட்டது இது இந்நகரின் மிகப் பெரிய மகுதி இதில் ஒரே சமயத்தில் பத்தாயிரம் பேர்கள் அமர்ந்து தொழுகை நடத்த முடியும்

நகோடா மகுதி

அகம்

ரைட்டர்ஸ் பிலடிங் என்பதில் மேற்கு வங்க அரஸின் தலைமைச் செயலகம் இயங்குகிறது இங்கு முன்பு கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் குமாஸ்தாக்கள் பணிபுரிந்து வந்தனர் இது 1880ல் புதுப்பிக்கப்பட்டது

அள்ளை தெரா

ரைட்டர்ஸ் பிலடிங்

ஜோரஸ்ன்கோ இல்லத்தில் தான் கலியரசர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் பிறந்தார். வட கல்கத்தாவிலுள்ள இதே இல்லத்தில்தான் அவர் இறந்தார். குருதேவர் என மரியாதையுடன் அழைக்கப்படும் இவருக்கு 1913ல் நோபல் பரிசு இவர் எழுதிய நூலான 'நோவாஸ்கா' அளிக்கப்பட்டது. கல்கத்தாவாகிகள் இலக்கியப் பிரியர்கள் அதனால் தாகூருக்கு இறந்தப் பரிசு கிடைத்ததில் அவர்கள் பெருமைப்படுகிறார்.

Figure 2

தேவரின் கோவிலுள்ள தாலரின் இல்லை

புத்தகங்கள் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன

[illegible]

செ.வி.எஸ்.சி. கல். மன்றம்

கிழவனின் பதிலடி!

பாசூரில் ஆறு மகம் என்ற கிழவன் தன் கிழ மனைவி சொக்கியுடன் வாழ்ந்து வந்தான். ஒரு மறை அவன் தன் பகவை மோசூர் சந்தையில் விற்க நினைத்தான். ஆனால் அவனது கால் களுக்கிக் கொண்டு நிக்க முடியாமல் போனதால் தன் மனைவியிடம் "சொக்கி! நம் பகவை மோசூர் சந்தைக்கு ஒட்டிப் போய் விற்று வா" எனக் கூறினான். சொக்கியும் பகவை ஒட்டிக் கொண்டு மோசூரை நோக்கிச் சென்றாள்.

அவள் அடுத்த சிறு கிராமத்தைக் கடக்கும்போது மூன்று போக்கிரிகள் அவள் பகவை ஒட்டிக் கொண்டு போவதைக் கண்டார்கள். அந்தப் பகவைக்குறைந்த விலையில் வாங்கி விடத்திட்டம் போட்டார்கள். அவள் அக்கிராமத்தைக் கடந்ததும் முதலாவது போக்கிரி அவளைக் கண்டு "என்ன பாட்டி! ஆட்டை சந்தையில் விற்க ஒட்டிக் கொண்டு போகிறாயா"

அவ்வளவுதான் நீ போக வேண்டும். எனக்கு விற்றுவிடு. பர்ப்பது ரூபாய் கொடுக்கிறேன்" என்றான்.

அது கேட்டு சொக்கி "உனக்குக் கண் இல்வையா" இது பக மாடு. ஆட்டல்ல" எனவே அந்தப் போக்கிரி "உனக்குத்தான் பார்வை பங்கி விட்டது. ஆட்டை நீ பக மாடு என்று நினைத்து ஒட்டிச் செல்கிறாயா" எனக் கூறி சிரித்துக் கொண்டே போனான். சொக்கி கொஞ்ச தூரம் போனதும் இரண்டாவது போக்கிரி அவள் முன் வந்து "பாட்டி! ஆட்டை விற்கவா போய்க் கொண்டிருக்கிறாயா" நான் இதை இரபத்தைத்து ரூபாய்க்கு வாங்கிக் கொள்கிறேன் கொடுக்கிறாயா" என்று கேட்டான்.

சொக்கியும் "நன்றாகப் பார். இது ஆட்டல்ல, பாடு" எனவே அந்தப் போக்கிரி "பாட்டி! உனக்குத்தான் கண் சரி இல்லை. ஆட்டை பக மாடு என்று எண்ணி ஒட்டி வந்துவிட்டாய்" என்று

கூறிச் சித்துக் கொண்டு சென்றான்.

சொக்கத்துக்களவிடும் இரப்பது பகலா அல்லது அரவன்று சந்தேகம் வந்து வர்பது அவன் என்று தூய் போனதுப் புண்ணாது போக்கி அவன் மன்வங்க பாய் அன்னைச் சந்தையின் வரகனா ஓடிச் சென்ற போக்கியும் தான் இரப்பது நபாய் கொடுத்தேன், கொடுத்தது வந்த என்றான். அப்போது சொக்க இக்கப் பகலாவப்பார்க்கவங்கவல்லாம் அந்த எண்ணார்கள் இது அந்தகனா முதலில் இதைப்பார்க்கவன் அந்த என்று கூறி முப்பது நபாய் கொடுத்தாகக் கூறினான் எனக்கு ஒன்று நீ புரிய வில்லை என்றான்.

புண்ணாது போக்கி இது அந்த தான் சந்தேகம் இவை பாயய்தி என் சந்தேகம் அந்தகனா தபாய்

தான் உனக்கு முப்பது நபாயே கொடுத்துவிடுகிறேன். எனக்கே இந்த ஆட்டை விற்றுவிடு என்றான். கிபுரியும் தான் ஒட்டி வந்தது ஆடு தான் என நினைத்து பகலாவ அந்தப் போக்கிரிக்கு முப்பது நபாய்க்கு விற்றுவிட்ட தத்தன் ஊக்குத்திரும்பி வந்தான் அவன் முப்பது நபாயைத் தன் கணவனிடம் கொடுத்துவிட்டு நடந்ததைக் கூறினான்.

அறுமுகம் "ஓ மன்னன் அருத்த ஊர் புன்று போக்கிரிகள் வமாற்றி விட்டார்கள். அவர்களை நான் அறிவேன். அவர்களுக்குத் தக்க பாய் கற்பிக்கிறேன்" என்றான். அவன் மடனைவெளியே போய் ஒரோமாதிரி யாக உள்ளது நபாய்க்களைப்பிடித்து வந்தான். அவற்றில் ஒன்றை ஒரு கூடையின் போட்டு மறைத்து வைத்துக் கொண்டான். மற்றதை இன்னொரு கூடையில் வைத்து தூக்கிக் கொண்டு தன் ஊரிலிருந்து கிளம்பி புன்று போக்கிரிகளுள்ள கிராமத்திற்குப் புறப்பட்டான்.

போதுடன் சொக்கிரிடம் அவன் நான் அந்தப் போக்கிரிகளையும் வீட்டிற்கு அழைத்து வாய் போகிறேன். நீ வந்தது சாப்பாது தயாரித்து வை. நான் வீட்டிற்குள் நுழையும் போதே என்ன சமையல் என்று கேள் போன். எல்லாம் முயல் சொன்னபடி செய்தி தக்கிறேன் என்று கூற வேண்டும் என்று கூறிவிட்டே சென்றான்.

அறுமுகம் போக்கிரிகளின் கிராமத்தை அடைந்தான். அந்த மூன்று போக்கிரிகளும் அவனைப்பார்த்ததும் அவனிடம் வந்து "கேற்று உன் மனைவி ஒரு ஆட்டை ஒட்டிக்

கொண்டு வந்து அதை பசுமாடு என்
றாள். இப்படிப்பட்ட மட்டமான
நீ எப்படித்தான் குடித்தனம் நடத்து
கிறாயோ" என்று கேல் செய்தார்கள்.

ஆறுமுகமும் "அவள் முட்டாள
என்பது எனக்கும் தெரியும். ஆனால்
அவளது சமையல் மிக நன்றாக
இருப்பதால் அவளைவிட எவ்வளவு
நுட்பம் எனக்கு மனம் வரவில்லை"
என்றான். அந்தப் போக்கிரிகளும்
"அப்படியோ" என்று கேட்க வேண்டு
முகம் ஏதோ யோசிப்பது போல
நடித்து "இன்று அவளிடம் என்ன
சமையல் செய்யச் சொல்லலாம்" எந்
கூடு, ஒருகறி, ஒருபச்சடி, பாயசம்,
வடை என்று விடுத்து சாப்பாடுதல்
ரிக்கச் சொல்கிறேன். பால்பூரியும்
செய்யச் சொல்கிறேன்" என்று கூறி
தன் கையில் எடுத்து வந்த கூனையி
லிருந்து முயலை எடுத்து "முயலை நீ
போய்ச்சொக்கியிட்நான்தான் போது
சொன்னதை எல்லாம் கூறி விடுத்து

சாப்பாடுதல் செய்து வைத்த நக்கர்
சொல்" என்று சொல்லி முயலைக்
கீழே விட வேண்டுமாய்ந்து ஒடியது.

என்று போக்கிரிகளும் "ஆசிரிய
மாக இருக்கிறீர்கள் இதை முயல் போய்
மல்லவென்பது உண்மையானதே
அவளும் அதை எல்லாம் செய்து
வைப்பாளா?" என்று கேட்டார்கள்.
ஆறுமுகமும் "ஆமாம். உங்களுக்குச்
சந்தேகம் இருக்காது இப்போதை
கென்று என்னவிடிற்தவா நக்கர்
நீங்களும் விடுத்து சாப்பாடு சாப்பி
லாம்" என்றான்.

என்று போக்கிரிகளும் ஆறுமுக
துடன் அவனது உதகடும் போய் அவ
னுடைய வீட்டை அடைந்தார்கள்.
அப்போது ஆறுமுகம் சொக்கையாக்
கூப்பிட்டு "இன்று என்ன சமையல்"
என்று கேட்டான். அவளும் "நீங்கள்
முயலிடம் சொல். அதுபடியாடி
விடுத்து சாப்பாடுதல் செய்து வைத்த
ருக்கிறேன்" என்றாள்.

நால்வரும்விடுத்துசாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டார்கள். சாப்பாடி ஆறு முகம் கூறியது போலவே இரந்தது கண்டு அந்தமூன்று போக்கிரிகளும் பகிர்ந்து போனார்கள். அவர்கள் தமக்குள் கலந்து பேசிவிட்டுப் பிறகு ஆறு முகத்திடம் "நீ உன் முயலை எங்களுக்கு விற்று விடு. என்ன விலை வேண்டுமாயினும் கொடுக்கிறோம்" என்றார்கள்.

ஆறு முகம் மிகுமில் முயலை விற்க விரும்பாதவன் போல நடந்து மடிமில் அதையாயிரம் ரூபாய்க்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கச் சம்பதித்தான். மூன்று போக்கிரிகளும் ஐயாயிரம் ரூபாயை ஆறுமுகத்திடம் கொடுக்கவே ஆறு முகமும் தான் மறைத்து வைத்திருந்த மற்ற முயலைக் கூடையோடு எடுத்து வந்து அவர்களிடம் கொடுத்தான்.

அம்மூவரும் அந்த முயலிடம் "நீ எங்கள் வீடுகளுக்குப் போய் நாங்கள் கூறும் சமையல்களைச் சேர்த்து தயாரித்து வைத்து நக்கச் சொல்" எனக் கூறி ஒவ்வொருவரும் தான் விரும்பிய சமையலைக் கூறி முயலை எடுத்து வெளிச் சேவிட்டார்கள். முயல்

எங்கோ ஒடிப் போயிற்று.

மூன்று போக்கிரிகளும் தம் தமக்குப் போய்த்தம் வீடுகளில் விசாரித்ததும் முயல் ஒன்றும் அங்கு வரவில்லை என்று தெரிந்தது. கிழவன் தங்களை மொற்றி விட்டான் என்பது அவர்களுக்குப் புரிந்துவிட்டது. அவர்கள் உடனே போக்குருதுப் போய் ஆறு முகத்தைக் கண்டு அவன் மொற்றி விட்டதாகக் கூறிக்கண்ட படி திட்டினார்கள். ஆறு முகமும் பொறுமையாக எல்லாவற்றையும் கேட்டுவிட்டு "முயலை அனுப்பு மன் அதன் உடலை நன்கு தடவி விட்டு அனுப்பினீர்களா?" என்று கேட்டான். அவர்கள் இல்லை எனவே ஆறு முகம் "அப்படியானால் அது ஆவியாகிக் காற்றில் கலந்திருக்கும்" என்றான்.

அப் போது மூன்று போக்கிரிகளும் "இதென்ன கதை" என்காவது முயல் ஆவியாகிப் போய்விடுமா?" எனக் கூவினர். ஆறு முகம் "என் முடியாது? இந்தக் காலத்தில் எல்லாம் நடக்கும். பகிராத ஆறு முகமும் போது முயல் ஆவியாகப் பறந்தா" என்றான்.

மூன்று போக்கிரிகளும் பதில் பேச முடியாமல் அங்கிருந்து சென்றனர்.

வீர பாண்டிய
கட்ட பொம்மன்
சுருத்து மீரா உக்ரா

[illegible]

இந்தப்புதிய ஏற்பாட்டைப்பாளையக்காரர்களால்தான் குறிப்பாக பாஞ்சாலங்குளிக்கி வீரபாண்டியன் கட்டப் பொம்மன் எதிர்த

வரி செலுத்த வேண்டு
மென்ற ஏற்பாட்டை நலாப்
பாடிச் செய்யலாம்

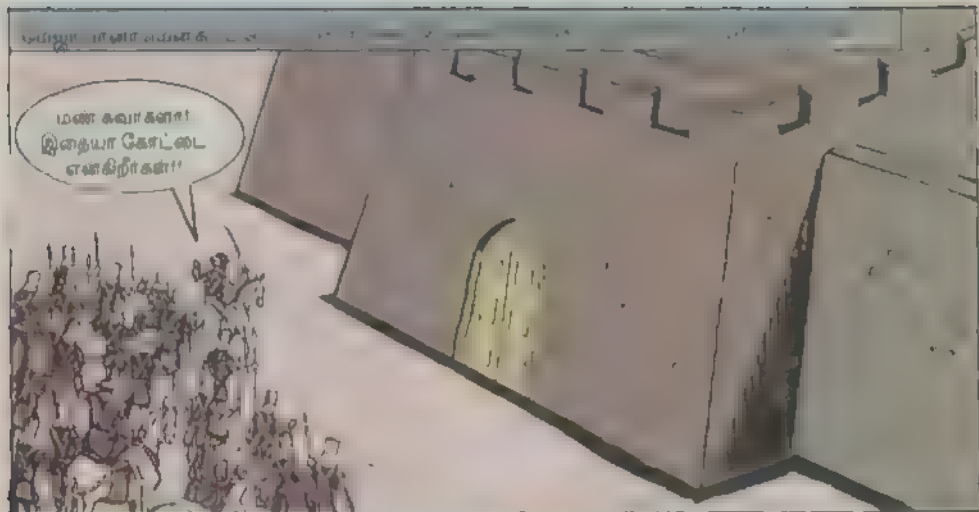
மது வரி கேட்டதில்

யாரோ ஒருவன் வந்தது

உரி எ ன் ன க் கே டு

எந்தப் பானையக்காரலும் அவனுடன் நட்பு
புறவு கொள்ள விரும்பவில்லை

நீ உனது நாட்டிலேயே அளனியன

திருவள்ளூர் கல்வியியல் கல்வியியல் கல்வியியல்
திருவள்ளூர் கல்வியியல் கல்வியியல் கல்வியியல்
திருவள்ளூர் கல்வியியல் கல்வியியல் கல்வியியல்

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி விசாரணை நடத்தியது
பாளாமென் பம்பறியாதகட்டபொம்மலுக்கு துக்கு
தண்டனை விதித்தான் தண்டனை எல்லா பானையக்

தன குறிப்பில் "கட்டபொம்மன்" என்ற மனம்தளரா
மல் கூடியிருந்த பானையக்காரர்களை ஏனாமாகப்
பார்த்தவாறே துக்குமேனா கந்த சென்றான் ' என
எழுதிட்டானான்

கட்டபொம்மன் நிமிர்ந்து நடந்து புளிய
மரத்தை அடைந்து துக்குக் கயறின் கருக்
கைதன் கழுத்தில் மாட்டிக் கொண்டான்.

中国书画函授大学肇庆分校

[illegible]

காணனைத் தாக்க வந்த அர்
ஜு னானை 9 ல்விடிகள் எதிர்க்கார்கள்.
அர்ஜு னான் அவர்களில் பலரை
அடித்து விட்டதினான். மில்லாக்
கொண்டான். அது கண்ட கர்ணன்
பிரபாய் கொண்ட. அர்ஜு னானைக்
கடறையாகத் தாக்கினான் ஆனால்
அர்ஜு னானின் அம்புகளெங்கு பதில்
தொல்ல மடியாய் கர்ணன் பின்

விதிகள் வரல்து கண்டு வயவயது
விதிகள், வுதலு வவவவவக க தவவய யுதலு
தாக்கலவனாக்கள்.

கிருபாச்சாரியார் வந்து அங்
 று ஷாஸனத் தாக்கல் ணார் அங் று ஷா
 ஷனம் கி தபாச்சாரியா ணா வகி த் த
 லா ணான். சு தர் சண்ணா டு நொ ரி
 ணா டிய தி த் தது படிவின் கி தபாச்
 சாரியார் தான் கொண்டுப் போனார்.
 கி தபாச்சாரியார் தபாநலக த் துண் த
 அல த் துப் பின்னா ல் வந்து கொணா
 டி த் த் து போனார் அங் று ஷாஸனத்
 தாக்கலக்தார் அப போது. அங் று ஷாஸ
 னு போணா ணா தபாநகி த் து " சு த வே
 தி த் தகள் வணவா தக லக்தில் என்
 வளா ணா கஷா க் தணா அணா லி க் து
 விட் டோம். எங்கள் மிது கோபம்
 கொள்ளா க் திகள். பதில் ல் நீ த் தகள்
 அர் ணா லாயி து என் லா ணா க் தா த் த் திகள்.
 அப் போது தான் தான் உ த் து த் தா த்
 போப் புரிய படிபயம்" ணா லா ணா பு
 ணான்.

து ரோணை நம் மதலில் அம்பு எய்து அர்ஜுனனைத் தாக்கினார். அதற்குப் பிறகு அர்ஜுனன் அவனைத் தாக்கினான். இரவு நேரம் யோ யாங்கார் போர் சிகழ்ந்தது போர்க்களையில் தலைச் சந்தவான து ரோணை யே அர்ஜுனன் அம்புகளை எய்து திக்கு முக்காடச் செய்தான். இதைக் கண்டு கௌரவப் படை வெல்வெடுத்துப் போயிற்று.

து ரோணின் நிலைகண்டு அவரது மகன் அகவத்தாமன் ஓடி வரவே அர்ஜுனன் து ரோணரை விட்டு விட்டு அகவத்தாமனைத் தாக்கலானான். அகவத்தாமன் வெகு நேரம் கடுமையாகப் போர் புரிந்தும். அர்ஜுனன் தான் வெற்றி பெற்றான். இவ்வாறு அர்ஜுனன் கர்ணன் கிருபாச்சரியார், து ரோணர், அகவத்தாமன் ஆகி

யோனை எதிர்த்தும் போர் புரிந்து அவர்கள் எல்லோரையும் தோற்கடித்து விரட்டினான்.

அப் போது பீஷ்மர் அர்ஜுனனை எதிர்க்க வந்தார். அர்ஜுனனும் அவனை எதிர்க்கலானான். கடும் போர் சிகழ் பீஷ்மர் மெயலற்றுப் போய் தக்கி லேயே விடிந்து விட்டார். அவரது கை போட்டிச் செலவாகித் தை ஒட்டிக்கொண்டு அப்பால் சென்றான். இதைக் கண்டு கெபயம் கொண்டு துரி யோதனன் அர்ஜுனனைத் தாக்க வந்தான். அர்ஜுனன் ஒரு அம்பைத் துரி யோதனனின் மார்பிற்குக் குறி வைத்து அடித்தான். அடி தாங்க முடியாமல் துரி யோதனன் ஓடிவிட்டான். இதைக் கண்டு அர்ஜுனன் மிகவியாகச் சிரித்தான்.

இகனால் ஆத்திரமும் கோஷமும் அடைந்து துரி யோதனன் மறுபடியும் அர்ஜுனனைத் தாக்க வந்தான். அவ்வொரு எந்தரயி ரந்த கொளையப் படையும் வந்தது. அர்ஜுனன் அவர் கூறல் லேயே நடனும் போர் புரிந்து கெபகனாஸ்திரத்தை எய்து யாவரையும் சினைவிழந்து விழுமாடிச் செய்தான்.

அப் போது அர்ஜுனன் உத்தரானிடம் "உத்தரா நீ கீழே இறங்கி மாவீரர்களின் தலைப் பாகைகளை எடுத்து வா. கிருபர், கர்ணன், துரி யோதனன், அகவத்தாமன் ஆகியோரின் வண்ணத் தலைப் பாகைகளை எடுத்து வா. பீஷ்மரிடமும் து ரோணரிடமும் மட்டும் போகாதே" என்றான். உத்தரனும் அர்ஜுனன் கூறிய படியே ரதத்திலிருந்து இறங்கிப் போய் அந்த மாவீரர்களின் தலைப்

பாகைகளை எடுத்து வந்து அதத்தில் ஏறிக் கொண்டான்.

அர்ஜுனன் தன் தேவாத்தி நம்பிக் கொண்ட அங்கி நந்து போதும் போது பிஷ்மர் அவனைத் தடுத்தார். ஆனால் அர்ஜுனன் அவரை ஒன்றும் செய்யாமல் அவரது தத்தின் குதிகளைக் கொன்றுவிட்டுச் சென்றான்.

இதற்குள் துரியோதனன் தன் நினைவு பெற்று எழுந்தான். அர்ஜுனன் தங்கு தடையில்லாமல் போவதைக் கண்டு "அதோ அர்ஜுனன் போகிறான். அவனைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள்" என்று உரக்கக் கூவான். அதைக் கேட்ட பிஷ்மர் "துரியோதனா! என் இப்படிச் செய்து நாய்" என் லோ நம் தம் நினைவிழந்து விடும்படி செய்து உனக்குக் தெரியவில்லையா" அர்ஜுனனால் உங்கள் என் லோபையுக் கொன்றிடுங்க படியும் ஆனால் அவ்வாறு செய்யாமல் உங்கள் தலைப் பாகைகளை மீட்டும் எடுத்துக் கொண்டான். அதனால் நீ உன் தேவாலியை ஒப்புக் கொள். அவன் பகமாதிகளை ஒட்டிச் செல்லட்டும்" என்றான்.

பிஷ்மர் கூறியபடி கொளவர்கள் தேவாலியை ஒப்புக் கொண்டு திரும்பிப் போகத் தீர்மானித்தார்கள். கொளவர்கள் திரும்பிப் போவது கண்டு அர்ஜுனன் பிஷ்மரையும் து போனையும் வணங்குவது போல அம்புகள் எய்து அவர்களது பாதங்களை நே விழச் செய்தான். ஆனால் 'வேறொரு அம்பால் துரியோதனன் அணித்திருந்த கிரீடத்தை உடைந்து விழும்படிச் செய்தான். அதன் பிறகு அவன் உத்தரவிடம் "நாய் எதிரிகளை

புறமது தகாட்டி ஒரம்படிச் செய்து விட்டாம். பகமாதிகளைக் காப்பாற்றிவிட்டுப் போம் இவரிகளை நகருக்குச் செல்லலாம். அதற்கு முன் நான் எடுத்த ஆயுதங்களைப் பரையா இடத்தில் வைக்க வேண்டாம். அதனால் தந்தை அங்கு ஒட்டிச் செல்" என்று கூறினான்.

உத்தரவும் தந்தைக் ஒட்டிப் போய் பெரியாட்கட்டி சே நிறுக்க வே அர்ஜுனன்குண்ட எடுத்த ஆயுதங்களை அந்த மடக்கன் மீது ஏறி மண்பிடுக்க படிவைத்தான் பிறகு இறங்கி வந்து உக்கரணை மக்கில் உக்காரச் செல்லி அவன் தேவாட்டியின் அசுனத்தில் அமர்ந்து கொண்டான் அவன் உக்கரணி மீட்டாண்டவர்களாகிய நாயர்கள் உன் தந்தையிடம் இருந்ததை உன் தந்தை அறிந்தால் அவர் பயந்து விடு

வார். அதனால் நான்தான் கொளர்
களைத் தோற்கடித்து விட்டேன்
என்று. அவரிடம் கூறாமல் நீயே அவர்
களை விட்டாயதாகக் கூறிவிடு
என்றான்.

உத்தரனுடன் நான் எதுவும் செய்
யாது போனாலும் நீங்கள் கூறிய
படியே என் தந்தையிடம் கூறிவிடு
கிறேன்'' என்றான். அதன்பின் அவர்
கள் சென்று இளைப்பாறிவிட்டு பகல்
களை ஓட்டிச் செல்பவர்களிடம் நீங்
கள் மன்னரிடம் உத்தரன் வெற்றி
பெற்றதாகக் கூறுங்கள்'' என்று
சொல்லி அனுப்பினார்கள்.

இருந்தும் விட்ட மன்னன் சுசர்
மனைத் தோற்கடித்து விட்ட தந்தை
நகருக்கு வந்து விட்டான். உத்தரன்
பிரகண்ணையுடன் கொளவர்களை
எதிர்க்கச் சென்ற தக்கிரான் என்ப

தைத் தோட்ட அவன் பயந்து ''ஐயோ!
உத்தரன் எந்த மாவீரனின் துணை
இல்லாமல் என் போனான்'' அவ
னுடன் அலியான பிரகண்ணையார்
போய் தக்கிரான் அவனால் உத்தர
னுக்கு என்ன உதவி செய்துவிட
முடியும்?'' என்று புலம்பினான்.
அதைத் தோட்ட கங்காபட்டிர் ''அரசோ
கவலைப்படாதீர்கள். பிரகண்ணை
உத்தரனுடன் இருக்கும் போது அவ
னுக்கு வெற்றி நிச்சயம் கிடைக்
கும்'' என்று ஆறுதல் கூறினார்.
மன்னனோ அவனால் கொளவர்
படை யை எப்படி வெல்ல முடியும்?''
எனத் தோட்ட கங்காபட்டிர் ''பிர
கண்ணை இருக்கையில் உத்தரனை
தொடர்வதால் கூடத் தோற்கடிக்க
முடியாது'' என்றார்.

விட்டனோ ''நீங்கள் என்ன போ
என் மனம் ஆறுதல் அளைய வேண்
தம் என்பதற்காக இப்படிக் கூறு
கிறீர்கள். உத்தரனோ போர் அல்லாமல்
இல்லாதவன். அவனால் மாவேரும்
கொளவர் படையை வெல்ல முடி
யாதே'' எனக் கூறினான்.

அப்போது உத்தரன் வெற்றிபெற்று
மாதகளை மீட்டு கொண்டு வந்து
கொண்டிருக்கிறான் என்ற செய்தி
விட்ட மன்னனுக்குக் கிடைத்தது.
அப்போது மன்னன் தனில் இருந்த
கங்காபட்டிர் ''நான்தான் சொன்
னேனே. பிரகண்ணை இருக்கும்
போது உத்தரனுக்கு வெற்றி நிச்சயம்
என்று அப்படியே நடந்திருக்கிறது''
என்றார்.

விராட மன்னனோ ''என் மகன்
வெற்றி பெற்று விட்டான் என்று
செய்தி வந்து விட்டது. நீங்களென்

னவோ பிரகன்னனை இருப்பதால் தான் உத்தரனுக்கு வெற்றி என்று கூறிக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள். பிரகன்னனை ஒரு அலி அவனாய் போரிடவா முடியும்?" என்று எரிச்சலோடு கேட்டான். பிறகு அவன் தன் மகனின் வெற்றிக்கான மகிழ்ச்சியில் கங்க பட்டருடன் சதுரங்கம் ஆட வானான்.

அப்போதும் மன்னன் "பார்த்தீர் என் மகன் எப்படிப்பட்ட வீரன் என்று? அவன் மாபெரும் கொளவப் படையைமீது அடித்து வீரட்டி பகைகளை மீட்டுவந்துவிட்டான். அவன் முன் பீஷ்மரும், துரோணரும், கர்ணனும், கிருபாச்சாரியாரும், அகவத்தாமனும் எதிர்த்து நிற்க முடியவில்லை. பார்த்தீர்களா அவன் கொளவ வீரர்களை மீது வென்று விட்டான்" என்று பெருமை பொங்கக் கூறினான். அப்போதும் கங்கபட்டர் "பிரகன்னனை உத்தரனோடு இருந்ததால் தான் இந்த வெற்றி சினைத்தது" என்றார். இதனால் கோபம் கொண்ட விராட மன்னன் பகைக்காய்களை கங்கப்பட்டரின் முகத்தில் விட்டுவிட்டு "இன்ன முயற்சி அந்த பிரகன்னனையைப் புகழ்கிறீர்" என் மகன் வெற்றி பெற்றது உமக்குப் பொறுக்கவில்லையா?" என்று கேட்டான்.

கங்கபட்டரும் "பீஷ்மர் துரோணர், கர்ணன், அகவத்தாமன் போன்ற பெரும் வீரர்களை எதிர்ப்பது சாமான்யமா? அந்த சக்தி பிரகன்னனைக்கு உள்ளது" என்று கூறித் தன் மூக்கில் ஏற்பட்ட காயத்தின் ரத்தம் கீழே விழாதபடி தடுக்க முயன்றார். இதற்

குள் பார்த்தீர் அடி எடுத்து கங்கபட்டரின் ரத்தம் தடைமீது விழுகாடித்தன் முன்கண்ணியின் பிடித்துக் கொண்டான். இதைக்கண்டு விராட மன்னன் ஆச்சரியப்பட்டான்.

இச்சமயத்தில் உத்தரன் பிரகன்னனையுடன் அண்ணாணைக்குள் வந்தான். கங்கபட்டர் ஒரு வீரனிடம் "நீ போய்ப் பிரகன்னனையையத் தடுத்து இங்கே வாயிடுகே. அவன் என்னை இருக்கிறான் பார்த்தால் இந்த அரசகுடும்பமே அழிந்து விடும்" என்று கூறி அனுப்பினார். அந்த வீரனும் பிரகன்னனையை வழியில் கடுத்து நிறுத்தவே, உத்தரன் பட்டரின் தந்தையைக் காணச் சென்றான். அவன் முதலில் தன் தந்தையின் கால்களில் விழுந்து வணங்கிவிட்டுப் பிறகு கங்கபட்டரின் கால்களிலும் விழுந்து

வணங்கி எழுந்து நின்றான்.

அப்போது கங்கப் பட்டின் ஷக்ரில் காயம் ஏற்பட்டுள்ளதைக் கண்ட உத்தரன் உணர்ச்சிவசப்பட் தியார். "இருக்க மகானைக் காயப்படுத்தியது" அவனை லேசில் விட மாட்டேன்" என்று கத்தினான். அப்போது விட்ட மன்னன் "நான்தான் பகடைக் காய்களால் இவரை அடித்தேன். இவர் நொடிக்கு நொடி பிரகன்னனை உன்னிடம் இந்ந்தகால்தான் உனக்கு வெற்றி கிடைத்தது என்று கூறி அங்க அலியைப் புகழ்ந்து கொண்டிருந்தார். அந்த அலி உன்னோடு இந்ந்தகால்தான் உனக்கு வெற்றி கிடைத்தது" என்றான்.

உத்தரனோ "இவர் மகான். புகலில் இவரிடம் மன்னிப்பு கேளுங்கள்" எனவேவிரை மன்னனுக்கு கங்கப் பட்டரிடம் தன்னை மன்னிக்கும் படி வேண்டினான். கங்கப் பட்டரும் "மன்னா எனக்கு உங்கள் மீது கோபமே இல்லை என்காயாம் உலர்ந்துவிட்டது. நல்ல வேளை, அகிலிருந்து ஒரு சொந்திரத்தார் கூடத் தரைமீது விழவில்லை. அதுமட்டும்தான் விழுந்திருந்தால் உன்னோடு நாசமாகி

இருக்கும்" என்றார்.

இத்தருது உத்தரன் கங்கப் பட்டரிடம் பிரகன்னனைக் கதறியும் மன்னனை வணங்கி நின்றான். அப்போது விட்ட மன்னன் பிரகன்னனை மூர்ச்சிமீட்டும் என்று தன் மகன் உத்தரனிடம் மகன்மீது புகழ்ந்து மன்னிப்பான், அகலத்தாயன் போன்றவர்கள் நம் விட்டானை என் மீது கொன்று விட்டு எங்கு போய், காபகமாதகளை எல்லாம் மீட்டும் விட்டாய். இத்தருது உத்தரன் பிரகன்னனைப் புகழ்ந்து கூறான் எனக்கு உத்தரன் மகன் என புகழ்ந்து விட்டாய்" எனவிட அப்படியாய் புகழ்ந்து போய்க் காணான்.

அதைக் கேட்ட உத்தரன் "தந்தையா, காண்புகை உணர்றாய் விட்டவில்லை. மாடுகளை மீட்கவு மல்லையா விட்டாருக்கை புகழ்ந்தேன். இதன் துவாரை என்னால் உத்தரன் மகனாகையா போது போது ஓடி மன்னன் உணர்வுகளைத் தரக்கூடிய உத்தரன் மகனாகையாகி மீட்டும் விட்டாய்" எனவிட அப்படியாய் போய்க் காணான்.

அம்புலிமாமா செய்திகள்

'ஷாக்' பற்றி ஒரு தகவல்!

மின் சாதனங்களைக் குழந்தைகள்

[illegible]

மின் கம்பியை தொட்டதும் 'ஷாக்'

[illegible]

இயலவில்லை என அவன் கண் ④

[illegible]

தங்க இதயம்

[illegible]

பரத்பூர் பறவைகள் சரணாலயம்

பரத்பூர் டில்லியிலிருந்து 180 கி.மீ. தொலைவி லுள்ள வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற நகர் இங்குபதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட கோட்டை ஒன்றும்உள்ளது இந் நகரருகே 29 ச.கி மீ பரப்பில் அழகிய 'கேவ தேவ் தேசிய பூங்கா' உள்ளது இதில் தான் பறவை

களின் சரணாலயமாக உள்ளது. இந்த பறவைகள் சரணாலயம் 1981-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் உருவாக்கப்பட்டது. இது உலக பாரம்பரிய இடமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

இந்த பறவைகள் சரணாலயம் 1981-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் உருவாக்கப்பட்டது. இது உலக பாரம்பரிய இடமாக அறிவிக்கப்பட்டது. இது உலக பாரம்பரிய இடமாக அறிவிக்கப்பட்டது. இது உலக பாரம்பரிய இடமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

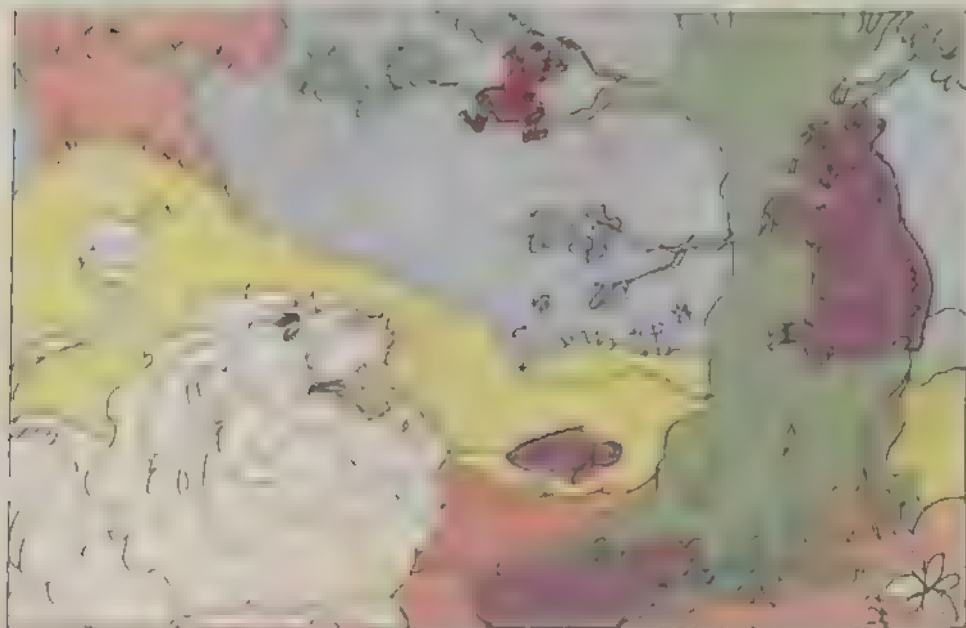
முன்பு இருந்த இடத்தில் 1964-ல் இடம் கொண்டு வரப்பட்டது. இது உலக பாரம்பரிய இடமாக அறிவிக்கப்பட்டது. இது உலக பாரம்பரிய இடமாக அறிவிக்கப்பட்டது. இது உலக பாரம்பரிய இடமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

தர்ம குப்தன்

$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & i \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$

[illegible]

தமிழியல்

[illegible]

முதலாவது சுதந்திரப் போர்

முதலாவது சுதந்திரப் போர் என்பது 1947-48-ல் நடைபெற்றது. இந்த போர்
பிரான்சு அல்லது அங்கிலாந்து போன்ற கிறித்தவர்களால் நடத்தப்பட்டது.
இந்த போர் மதப்பிரச்சனை அல்ல. மதம் மாறாதவர்களால் நடத்தப்பட்டது.
இந்த போர் மதப்பிரச்சனை அல்ல. மதம் மாறாதவர்களால் நடத்தப்பட்டது.
இந்த போர் மதப்பிரச்சனை அல்ல. மதம் மாறாதவர்களால் நடத்தப்பட்டது.
இந்த போர் மதப்பிரச்சனை அல்ல. மதம் மாறாதவர்களால் நடத்தப்பட்டது.
இந்த போர் மதப்பிரச்சனை அல்ல. மதம் மாறாதவர்களால் நடத்தப்பட்டது.
இந்த போர் மதப்பிரச்சனை அல்ல. மதம் மாறாதவர்களால் நடத்தப்பட்டது.

நாணா சாகரின் கீபட்டைக் கத
வந்த நாளை அக்டோபர் மீதம்
பாய்களின் கடைப் பற்றி அறிந்து
கொண்டான். மீதம் பாய்களில்
லிக்குப் போய் அந்தகளைக் காய்ச்
காத்த ஆங்கிலப் பாலை பிசியனைக்
தேற்றிக் கொடுத்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல,
மிகலாய் வம்ச வரையாக வந்த பகா
துர்ஷ்டைவது இந்தியாவின் சக்கரவர்த்தி
என அவர்கள் பிரகடனப்படுத்தினார்கள்.

கள் நிழங்குந்தியக்கம்பெனி அவரது
அதிகாரங்களைக் கைப்பற்றி இருந்
துது இப்போது அதன் முகத்தில் கரி
பூசியது போலாயிற்று!

இதைக் கேட்ட லக்ஷ்மிபாய் "அண்
னா! ஒரு தலைவன் இல்லாமல் சிப்
பாய்கள் இவ்வளவு செய்திருக்கும்
போது நாம் எதுவும் செய்யாமல்
இருப்பதா நிங்கள் வேண்டாம். உங்கள்
ஆணைப்படி நடக்க எவ்வளவோ

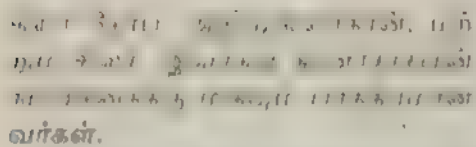
பேர்கள் இந்நகரார்கள். தீங்களுள்
செயலில் இறங்குங்கள்" என்றான்.
நானாசாகியும் "நம்மைப் போல
எண்ணம் கொண்டவர்கள் இந்நாட்
டில் இந்நகரார்கள் நாம் எண்ணுவது
பேரல் எல்லாம் நடக்கும்" என்றான்.

ராணி தன் வீரர்களுடன் ஜாண்
கிள்குச்சென்றபோது நானாசாகியுடன்
கிலவீரர்களையும் அவருடன் அனுப்பி
வினார். என்னெனில் சப்பாய்களின்
கலகத்திற்குப் பிறகு ஆங்கு லெயர்க்குள்
சாஸ்திரம் என்னக்கொள்க கண்கா
ணித்து வந்தனர். காண்டூரின் நகர ஆங்கு
கிலவாய்மையான த்தலைவனாய்விட்டு நானா
சாகியிடம் கலகம் வந்தால் அவன்
ஆங்கு லெயர் நகர உதவி புரிவானா
என்று சீகர்டான். நானாசாகியோ
அந்நிலையில் அவர்கள் காண்டூரின்
விட்டு வெளி யேறி அவகாபாதத்
தற்க்கா அல்லது வேறு எங்காவதோ
ஒடிப் போய் விடுவதுதான் நல்லது
என்று பதிலளித்தான்!

ஆனால் கர் பென் அதிகாரிகள்
நானாசாகியின் அறிவுரையை ஏற்க
வில்லை. அவர்கள் வழக்கம் போல
மக்களைக் கூட்டிவைத்து அவமானப்
படுத்துகக் கொண்டிருந்தார்கள்.
ஆனால் மக்கள் மண் போல அவற்
றைப் சகித்துக் கொண்டிருந்தனர்.
அவர்கள் தாம் போஷவானந்த ராஜி
யாலாககாடி அனாதாசொற்படிநா
கர் போஷகாக ஆங்கு லெயர்க்குள்
கூறத் தொடங்கினார்கள்.

விலர் எச்சரிக்கை அடைந்து ஒரு
பலமான சீகர்டான் வாய்க்காடிவான்
அதில் ஆங்கு லெயர்க்குள் நு
டிய உணவுப் பொருளையும் மற்ற
பண்டங்களையும் சேகரித்து வைத்
தான் ஆனான். என்னவெனில் அபக்துவநு
மென் அவன் சீகர்டான் கொல்லல்.
கலகக்காரர்களிடமிருந்து ஆங்கு லெயர்
களைக் தாக்காபாயாத எற்பாந
களைக் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.
இப்படித் தாக்காபாயாத எர்கள் தாந்

வீலர் உடனே ஆங்கிலேயர்களை
யொன்றாய் காண்பட்டனாகக் கிதா
யொன்றாய் காண்பட்டனாய் 2 கதி

எல்லா அங்க வேயங்களும் கெட
வைத்துள் சென்ற பின் நானா சாகப்
பட்ட நகர நாங்கள் உங்களைத் தா
கப் பிராக் கெட்ட. இதைத் தயாரா
தங்கள் எங்களது செயல்களில் ஹனிவு
மனரவு இல்லை. உங்களைப் பிராஸ
படுத்துத் தந்த பார் பிராம் ஹி ஹ
கடிதம் எழுதி அனுப்பினான்.

ஆங்கிலேயர்களால் மோசமின்வந்து
நாளைதாபிதாயுன் தின்னார்கள். அப்
பொழுது அவன் அவர்களைப் "உங்கள்
ஆய்வு படித்து விட்டது. நீங்கள்
எங்கே போக விரும்புகிறீர்கள்?"
என்று கேட்க அவர்களுள் அலகாபாத்
கிராமப் பொய்யை வதைக்க வந்தவர்கள்
நாளைதாகும் அவர்கள் படகு
களில் ஏறச் செல்லத்தக்கவாதினைச்
செய்யவேகமரர் ஆயிரம் ஆங்கிலே
யர்கள் ஓர் தாள் காணலையில் படகு
களில் ஏறினார்கள். தாங்கியா கோம்

பட்குகளை ஒட்டிச் செல்லுமாறு கட்டளை இட்டான்.

இச்சமயத்தில் எதிர்பாராத ஒன்று நிகழ்ந்தது. நதிக்கரையில் ஆங்கிலேயர்களின் கொடுமைகளால்தம் தந்தைகளையும் மகன்களையும் இழந்து விட்ட பலர் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களது ஆத்திரம் ஆங்கிலேயர்களைப் பார்த்ததும் அதிகரித்தது. இவர்கள் தானே நம் தந்தைகளைக் கொன்றவர்கள் என்று சிலர் கோபம் கொண்டார்கள். வேறு சிலரோ இவர்கள் தானே நம் மனைவி மக்களைக் கொன்றவர்கள் என்று ஆத்திரம் கொண்டார்கள்.

அப்போது ஒருவன் "இந்தப் பாதகர்களைத் தப்பிப் போக விடுவதா? இவர்கள் கசுமாக வாழ வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதா? கூடாது. இவர்கள் உயிருடன் இங்கி நந்து போக விடக் கூடாது. இவர்களால் நான் என் தந்தையை இழந்தவன். அதற்கு நான் பழிவாங்க வேண்டும்" என்று கத்தினான்.

அப்போது இன்னொருவன் "ஆம் நீ சொல்வது சரிதான். இவர்களால் நான் என் மனைவி மக்களை இழந்து விட்டுத் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நாமெல்லாம் இப்படித் துயரத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கையில் இவர்கள் இங்கிருந்து எல்லா வசதிகளுடன் அலகாபாத்திற்குப் போய் மற்ற ஆங்கிலேயர்களுடன் கசுமாக வாழ விடுவதா? இது நடக்காது. இதை நாம் எப்படியாவது தடுத்து விட வேண்டும்" என்றான்.

இப்படி இருவர் கூறியதைக் கேட்டு மற்றும் பலரும் "ஆமாம்.

இவர்கள் கூறுவது சரியே. இங்குள்ள நாமெல்லாம் நம் இவர்களால் வந்த விதத்தில் துன்புறுத்தப்பட்டு பாதிக்கப்பட்டவர்களே. எனவே இவர்களை யெல்லாம் இப்போதே ஒழிய யாக ஒழித்து விட வேண்டும்" என்று கூவினார்கள். காண்டூரில் ஆங்கில ஆட்சி முடிந்து விட்டது என அறிந்ததும் பல இடங்களிலிருந்து சிப்பாய்கள் அந்த ஊருக்கு வந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் திரென்று ஆற்றிலுள்ள படகுகளை நோக்கிச் சுட்டார்கள். வேறு சிலரோ ஆற்றில் குதித்துப் படகில் இறந்தவர்களை இழுத்து நீரில் தள்ளினார்கள். "இவர்கள் எல்லோரையும் ஒழிக்காவிட்டால் இவர்கள் மற்ற ஆங்கிலேயர்களுடன் சேர்ந்து தம்பிவந்து நம்பைத்தாக்குவார்கள்" என்று அவர்கள் உரக்கக்

கூவினார்கள்.

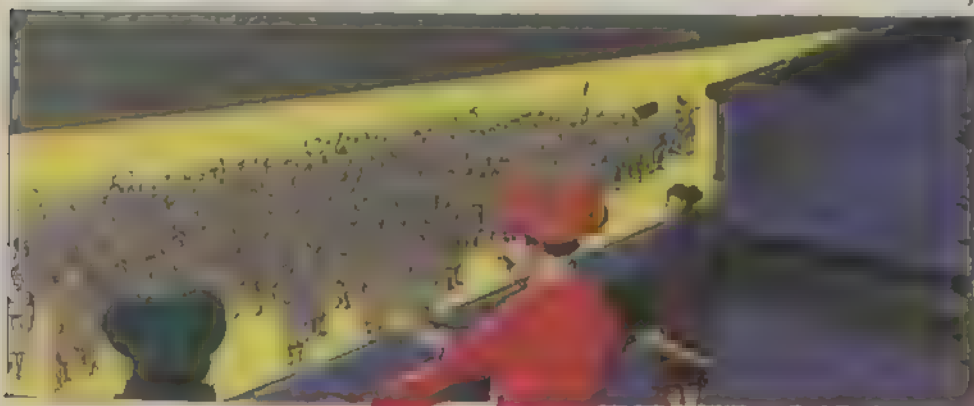
[illegible]

ஆங்கிலேயர்களுடைய பக்கங்கள் பல மஹர்
காலில் நடக்கலாம் என்பார்கள். அந்த நூதன
காலில் அவர்கள் நடக்கலாம் அவர் சம்பா
தனங்கள் கொடுத்த பக்கங்கள் பக்கங்கள்
பார்க்கும். (இந்த காலில் பக்கங்கள் மலர்
கொடுக்கிறது. ஆங்கிலேயர்களுடைய காலில்
மலர் கொடுத்த கொண்டு ஆங்கிலம்
அவர்கள் நடக்கிறார்கள். ஆங்கிலேயர்கள்
இதைச் சார்ந்து மலர் மலர் மலர். அவர்
களின் மலர் கொடுத்த மலர் மலர்
கலாம். அவர்கள் இங்கு பக்கங்கள்
கொடுத்த பக்கங்கள் நடக்காத வகை

தூர்கள்.

கம்பெனி அதிகாரிகளையும் அதன்
மற்ற ஆய் களையும் கொண்டு விட்
டால் தங்காது கஷ்டங்களையெல்லாம்
பேராய் விடுமென சிலர் நினைத்தது
தவறு என்பது தெளிவாகியது இந்தக்
கலகங்களுக்குப் பின் கம்பெனி பழி
வாங்கும் பாஷத்தைத் தெரிங்கியது.
ஆயிரக் கணக்கான அப்பாவி மக்கள்
ஆங்கிலக் கோட்டைக்குள் கொண்டு
செல்லப்பட்டனர். அங்கு அவர்கள்
கீழ்ச்சித்தியாதத்தால் வாழப்பட்ட கறை
யைத்தம் நாக்கால் நக்கி சுத்தப்படுத்தும்
படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள்.

காண்டூரில் தற்காலீகமாக ஆங்கில ஆய்வு முடிவுற்றதும் நானாசாகும். அப்பகுதியின் மன்னனொரு அறிவிக்காப் பட்டான் நகரீவிழாக் (கோலம் பூண்டது) ஆங்கிலேயர்கள் அடிப்போது ஒழிக்கப்பட்டது விட்டனர் என்றே எவ்லோரும் நம்பினார்கள் கொஞ்ச நஞ்சம் மிஞ்சியிருந்த ஆங்கிலேயர்கள் தம் தாய்நாட்டிற்குத் தம் பிரிப்போய் விடுவார்கள் என்ற எவ்லோரும் நினைத்தார்கள். இவ்வாறு காண்டூர் விழா கொண்டாடையில் ஐரண்டியிலும் அமைதி நிலவவில்லை.

வேண்டும் உயரிய நோக்கம்!

ஒரு ஊரில் கோமஸ்வரன் என்ற பெரும் பணக்காரன் இருந்தான். அவன் மிகவும் அற்புதக்கி பணக்கான். தினமும் யாரையாவது ஒரு வனைத்துன்புறுத்தி வேடிக்கைப்பாட்டு பது அவன் வழக்கம். அதற்காக அவன் எவ்வளவு பணம் வேண்டுமாயினும் செலவும் செய்வான். அகனான் கோமஸ்வரனின் சுற்றி எப் போதும் எழுந்தும் போகும் இரப்பார்கள். அவர்கள் வேடிக்கை பாட்டுப்பதற்கு என்னை அங்கேவந்து மக்கள்வார்கள்.

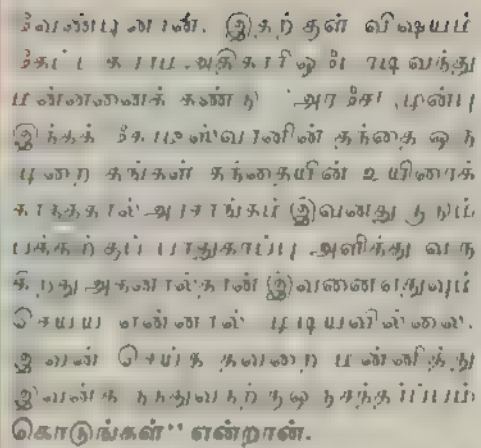
கோமஸ்வரன் யாராவது ஒரு வனைத் துன்புறுத்தி வேடிக்கை பாட்டுக்கு விட்டால் அங்குக்குப் பணம் கொடுத்தாலும் பணம் வாங்கிக் கொள்பவனுக்குச் சந்தோஷமே இல்லை. இதனால் கோமஸ்வரனின் பணக்குள் கிட்டி வெறுப்புடன் போனவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே போயிற்று.

அந்த மனம்மன்னம்மாறு வேடிக்கை

தல் காட்டிப்பாட்டுதல்களில் பெயர் தலைமையையே தோல் காணாமல் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தான். அகனாபடி அவன் கோமஸ்வரனின் ஊரில் ஒரு நாள் மாறு வேடிக்கை விளக்கான். அங்கு ஒரு கோமஸ்வரனின் பற்றி கொடுக்க நடந்து எவ்வளவு தடியடையன் போனவர்கள் எண்ணின அகனா மாறும் கொடுத்து கொள்ள மால் கோமஸ்வரன் அவனைக்கொண்டு தக்கனனைத் துன்புள்ளவர்கள் மட்டுமே வேடிக்கை பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காக "உனக்கு எவ்வளவு பணம் வேண்டுமாய்?" என்று கேண்டலாகக் கேட்டான்.

மாறு வேடிக்கை நடந்த பண்ணைச் சற்றும் கவங்காயன் பக்கமாயிட்டு வாசகன்கள் வேண்டுமென்று எவ்வளவு அப்போது கோமஸ்வரன் அப்படியானால் திடீரில் ஒரு பூம்பூம்பூமாது போல வேஷம் போட்டுக் கொண்டிருக்கையை அகனா வேண்டுமென்று உனக்கு

—பாபநாசம் சாமி—

பண்ணுறும் கையாய் தணிந்து "ரி". இவன் இவ்வூரிலுள்ள இவனுதுகடும் பணைவண்ணக் கைந்தெதுத்து ஒர்ப்பாக கரவத்திந்து அவனுக்கு வல்லா கண் ணைகனையும வசத்தினையும செய்து கொடுத்து மதலி வா வேண்டும். அவ் வாறு செய்வதால் அவனுக்கு நன்மை உண்டானால் நான் இவனை மன் னித்து ஒன்றுமீ செய்யாமல் விட்டு வந்தேன். அதன்பிறகும இவனுது துத்தை நல்லதாக இந்நக வேண் டும்" என்றான்.

கேடலெய்யாணுக்கு, அந்த ஊரில் பல பணைகவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் அவையாலாத் தேர்த்தெருக்கப் பிராகிரான் என்று அயலுடன் அங்கு நத்தவர்கள் எவ்வேடாநம். அதிர் பராக்து நின்றார்கள் கேடலெய்யாணும் சற்று யோசித்துவிட்டு "நான் என்ருகதம் பணைகவனான பாமனைத் தேர்த்தெருக்கு, அவயலுக்கு தலிகள் புரிந்து வருவேன்" என்றான்.

தேவாஸ்வாஸூயம் பாயஸ்வந்தன்
 ௧. ௩ம் பனகவணைத் தேர்த்தே நக்கக்
 காரணம் இதுதான். ஒ. ௩. ௩. ௩. பாய
 ஸின் காவில் காயம் பட்டு சரியான

வைத்தியம் செய்யாததால் பெரிதாக
வீங்கி விட்டது. அதனால் அவன்
வைத்தியரிடம் சென்று கண் வீங்கிய
காலைக் காட்டினான். வைத்திய நம்
காலைப் பரிசோதித்துப் பார்த்து
விட்டு "இவ்வளவு நாள் கழித்து
வந்திருக்கிறாயே. உன் காலில் புரை
ஏறிவிட்டது. அதைப் போக்கி உன்
காலை முன் போலாக்கக் கொன்றம்
செலவாகுமே இதற்கான வைத்தியை
உனக்காகக் குறைந்த செலவில் தயா
ரித்துக் கொடுக்கிறேன். அதற்கு இர
பது வராகண்களாகும். எப்படியாவது
அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு வா.
வைத்தியம் தயாரித்துக் கொடுக்கிறேன்.
அதைக்காலில்தடவிக்கொண்டுவா.
வீக்கம் மறைந்து போய்க் கால் முன்
போலாகி விடும்" என்றார். வீக்கத்
தைக் குறைத்து குணப்படுத்த வலை

யுயர்ந்த வைத்தியர் வாங்க வேண்டாமே.
பரமனை அன்றாடம் வேலை செய்து
கூலி பெறுபவன். அவனிடம் பணம்
இல்லை. அதனால் அவன் கோடஸ்வ
வானிடம் போய்தன் நினைவையுரைக்க
இரபது வராகண்களாகும் கொடுத்தான்.
கோடஸ்வரனுக்கு இரபது வராகண்கள்
பரமனைத் துன்புறுத்தி வேலுக்கை
பார்க்க அவன் விடும்பின்பான். அத
னால் அவன் பரமனை வந்தான்
முதலில் மகிழ்ச்சை செய்து விட்டு நி
கேட்ட பணத்தைக் கொடுக்கிறேன்.
அதன்பிறகு நீவைத்தியரிடம் போய்த்
தைவத்தை வாங்கிக் கொள்" என்
றான். பரமனும் அதற்கு இணங்க வே
கோடஸ்வான் புண்ணில் உப்பையு
மிளகாய்ப் பொடியையும் தூவி அதன்
மீது எலுமிச்சம் பழத்தைப் பிழிய
வைத்தான். பரமன் வலி தாங்க முடி

யாமல் உத்தவே. அதைக் கொடு
கோடஸ்வான் வாங்குவிட்டுத் திரி
தான் பிறகு கடற்கலையினை அடைந்து
பரமனை விடவிட்டு அவன் காலில்
இரபது வராகண்களை வைத்தான்.

பரமன் பளாரென்று கோடஸ்வர
னின் கன்னக்கல் அடைந்தவாறு நி
ன்று மகன் என் பரமன் போக
எனக் கருவிட்டுப் பணம் கொடு
போனான். இக்கப் பரமனைக்கான்
கோடஸ்வான் கொடுத்திருந்தான்.

பரமனுக்கு எவ்வளவு உபகாரம்
செய்தாலும் அவன் அதை கண்ணாமூலாக
எடுத்து கொண்டபாட்டான் என்று
கோடஸ்வான் எண்ணினான். அவன்
பெயரைக் கோடஸ்வான் கூறியதும்
கரம அதைப் பரமனை அடைந்து
வாச் சொன்னான் கோடஸ்வரனும்
மண்ணிடம் இக்கப் பரமன் என்று

பாபன் போக நான்(இவனுக்கு என்ன) வித்தக்கூடிய உதவி புரீவான் அனல் அனல் அவன் ஏற்க மறுக்காக நக்க வான் தம் "என்றான் கேட்கஸ்வான் எல்லைப் பன்னி லையிலும் பாப னுக்கு உதவி வாக்கி தருக அளக்கான்

மன்னன் கிராம அதிகாரியிடம்
'இந்த ஒரு பாபகாலத்தில் நான் பாபக யெல்லாம் நீ கண்டனாக்க வேண்டாம். நான் ஒரு பாபகாலத்தில் பாபக இவ்வ நகர வாந்து நினைப்பாயை கேட்க கண்ட கேட்க வான் 'என்று கூறிவிட்டுச் சென்றான்.

அன்றில் நகர கேட்கஸ்வான் நான் தனையில் பெருத்த பாபுகள் ஏற்பட்டது. முதலில் பாபனிடம் அவன் தன்கவறுகளுக்கெல்லாம் மன்னிப்புக் கேட்கினான் இனிமேல் அவனுக்கு எவ்விதக் கேதலும் செய்வதில்லை

என்று வாக்களித்தான். அவ்வூரில் தனது அடிகாண வீடுகளில் ஒன்றை பாபனுக்குக் கொடுத்தான். தினமும் பாபனுக்கு விந்நத்தளித்து பலவித கலை சிகழ்ச்சிகளைக் காணவும் அவன் ஏற்பாடு செய்தான். அவன் பெயரில் கேட்கஸ்களில் அர்ச்சனை களைகாத்தினான். அவன் பாபனுக்கு இரண்டாகக் கில் பம் கொடுத்தான். இனிமேல் பாபன் வீடு வாசல் வயல் களம் கதமாக வாழலாம் என்றும் அவன் கூறினான்.

பாபன் அந்த ஒரு மாத காலத்தில் கேட்கஸ்வான் கொடுத்தவற்றை எல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டான். எனதையும் பறுக்கலில்லை. ஒரு மாத காலம் படிக்கவும் மன்னன் அந்த ஊருக்கு வந்தான். கிராம அதிகாரியும் ஊர் பிரமுகர்களும் கேட்கஸ்வான் பாபனுக்குச் செய்த உதவிகளையெல்லாம் கூறினார்கள். பாபனும் "நீங்கள் சென்றதுப் முதல் நாளை கேட்கஸ்வான் என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்க வேதான் அவன் மீது கொண்டிருந்த பண்பைமையை அன்றை விட்டு விட்டேன். அவனால் எனக்கு பெரும் நன்மையே ஏற்பட்டது" என்று பணிவுடன் மன்னனிடம் கூறினான்.

அப்போது கேட்கஸ்வான் எழுந்து தினம் "நான் கடந்த காலத்தில் பாபனின் உயிரை விளையாடி விட்டேன். பல கொல்லைகள் கொடுத்தேன். ஆனால் அவற்றை எல்லாம் நான் அவனிடம் கூறி "என்னை மன்னித்து விடு" என்று சொன்ன ஒரு வர்த்தை பகையைமையப் பேரக்கி விட்டது. ஒரு நல்ல சொல் இப்படிப்பட்ட நல்ல மாற்றத்தை ஏற்படுத்த

தியதே. இது போல் பல சொற்களைக் கூறி பிறருக்கு நல்லது செய்யாமல் போனேனே என எண்ணிமனம் வருந்தினேன்" என்றான்.

கோடீஸ்வரன் கூறியதைக் கேட்டு மன்னன் மட்டுமல்ல, மற்றவர்களும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். உண்மையிலேயே கோடீஸ்வரனின் மனம் மாறிவிட்டது என்பது அவன்கூறியதிலிருந்து அவர்களுக்கு தெரிந்துவிட்டது. இனி மன்னன் என்ன சொல்லப் போகிறான் எனக் கேட்க எல்லோரும் ஆவலாக இருந்தார்கள்.

மன்னன் கோடீஸ்வரனை உட்காரச் சொல்லிவிட்டுப் பரமனைப் பார்த்து "நீ கோடீஸ்வரன் மீது கொண்ட பகைமையை மறந்து விட்டது ஒரு பெரிய விஷயமே. கோடீஸ்வரன் ஒரு மாத காலமாக உனக்குப் பல உபகாரங்களைச் செய்து வந்திருக்கிறானே. அவனுக்கு நீ பிரதியுபகாரம் செய்ய ஒரு போதும் நினைத்ததில்லையா?" என்று கேட்டான்.

பரமனும் "கோடீஸ்வரன் என்காயத்தில் உப்பு, மிளகாய்த்தான், எலுமிச்சம் சாறு ஆகியவற்றைப் போட்டதால் எனக்கு ஏற்பட்ட எரிச்சலில்

அவனைக் கண்டபடி திட்டினேன். அதற்குப் பிறகு நான் கோடீஸ்வரன் மீது கோபமே கொள்ளவில்லை. அவன் கொடுத்த பணத்தால்தான் என்காயம் குணம் அடைந்தது. அதனால் நான் அவனுக்கு மிகவும் கடன் பட்டிருப்பதாகவே எண்ணினேன். என் போன்ற ஏழைகளுக்கு எப்படியோ உதவி புரிபவன் இந்த கோடீஸ்வரனே. வேறு யார் உதவுகிறார்கள்? அரசாங்கம்கூட எங்களுக்கு சமயத்தில் உதவ வருவதில்லையே. இப்படிப்பட்டவர்கள் செய்வது போல அரசாங்கம் என் போன்ற ஏழைகளுக்கு உதவினால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்!" என்றான்.

அது கேட்டு மன்னன் "பரம! நீ ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை எனக்குக் கூறி இந்தாட்டிற்கே நன்மை செய்தாய். இனி ஏழைகளுக்கு உடனடியாக உதவும் திட்டங்களை அரசாங்கம் வகுத்து செயல்படுத்தும். கோடீஸ்வரனை நான் மன்னித்துவிட்டேன். அவனால்தானே இவ்வளவும் நடந்து எல்லோருக்கும் நன்மை ஏற்பட்டது" என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து தலைநகருக்குச் சென்றான்.

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி :: பரிசு ரூ.100

இந்தப் போட்டியின் வெற்றி பெற்ற தலைப்புகள் 1998 பிப்ரவரி மாத இதழில் வெளியிடப்படும்.

MAHANTESH C. MORABAD

MAHANTESH C. MORABAD

★ தலைப்புகள் ஒரு வார்த்தையிலிருந்து நான்கு வார்த்தைகளுள் இருக்கலாம். இரு தலைப்புகளுக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். ★ யுசம்பர் 25-ம் தேதிக்குள் போட்டிக்கான தலைப்புகள் எமக்கு வந்து சேர வேண்டும்.

★ எம்மிடம் வந்து சேர்ந்த தலைப்புகளில் நாம்-சிறந்ததாகக் கருதும் தலைப்புகளுக்கு ரூ.100/- பரிசு, இது இரு தலைப்புகளுக்கும் சேர்ந்ததே. ★ தலைப்புகளை தபால் கார்டில் மட்டுமே எழுதி கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

‘அம்புலிமாமா, போட்டோ வாக்கியப் போட்டி’, சென்னை-800 026.

அக்டோபர் மாதப் போட்டி முடிவு

முதலாவது போட்டோ : பார்த்து மகிழும் கரட்சி.

இரண்டாவது போட்டோ : நினைத்து மகிழும் திகழ்ச்சி.

பரிசு பெற்றவர் : ஏ.ஜி. வெங்கடேஸ்வரன், ஆண்டி மடம்-621801.

அம்புலிமாமா

இந்தியாவில் ஆண்டு சந்தா ரூ.72.00

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

டால்டன் ஏஜென்சிஸ், சந்தமாமா பில்டிங்ஸ், வடபயிளி, சென்னை-800 026.

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., Chandamama Buildings, Chennai - 600 026 (India) and Published by B. VISHWANATHA REDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, 118, N.S.K. Salai, Vadapalani, Chennai - 600 026. (India) Editor : N.A. REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner without the permission of the Publishers is strictly prohibited according to law.

THE MOST ENDEARING GIFT YOU CAN THINK OF
FOR YOUR NEAR AND DEAR WHO IS FAR AWAY

CHANDAMAMA

Give him the magazine in the language of his choice—
Assamese, Bengali, English, Gujarati, Hindi, Kannada,
Malayalam, Marathi, Oriya, Sanskrit, Tamil or Telugu
—and let him enjoy the warmth of home away from home.

Subscription Rates (Yearly)

AUSTRALIA, JAPAN, MALAYSIA & SRI LANKA

By Sea mail Rs 129.00 By Air mail Rs. 276.00

**FRANCE, SINGAPORE, U.K., U.S.A.,
WEST GERMANY & OTHER COUNTRIES**

By Sea mail Rs 135.00 By Air mail Rs. 276.00

Send your remittance by Demand Draft or Money Order favouring
'Chandamama Publications' to:

CIRCULATION MANAGER CHANDAMAMA PUBLICATIONS CHANDAMAMA BUILDINGS
VADAPALANI CHENNAI - 600 026

உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து அடங்கிய பேக் தான் **பார்லே-ஜி** குளுக்கோசு சீஸ்டர். ஏனெனில், **பார்லே-ஜி** குளுக்கோசு சீஸ்டர் பேக்கில் பாலின் தத்துவங்கள் உள்பட, ஒவ்வொரு வளமும் குளுக்கோசு ஆதாரமாக விளங்கும் ஊட்டச்சத்து நிறைந்தது. ஆகையால் தான், **பார்லே-ஜி** குளுக்கோசு சீஸ்டர் ஒரு ஆரோக்கியமான சீஸ்டர். மற்றும் உணவையாகவும் கூட. இந்தியா முழுவதிலும் உள்பட பெரும்பாலான தாய்மாமக்களில் தம்பிக்கையைய **பார்லே-ஜி** குளுக்கோசு சீஸ்டர் பெற்றிருப்பதே இதன் காரணமாகத்தான். இவ்வே ஒரு **பார்லே-ஜி** குளுக்கோசு சீஸ்டர் பேக்கின் வளமுள்ள உணவின் குளுக்கோசு நேரடியான ஆரோக்கியத்தை அளிப்பதால் **பார்லே-ஜி** குளுக்கோசு சீஸ்டர் இந்தியாவின் பிரதான உணவாகவும் சீஸ்டர்.

உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து